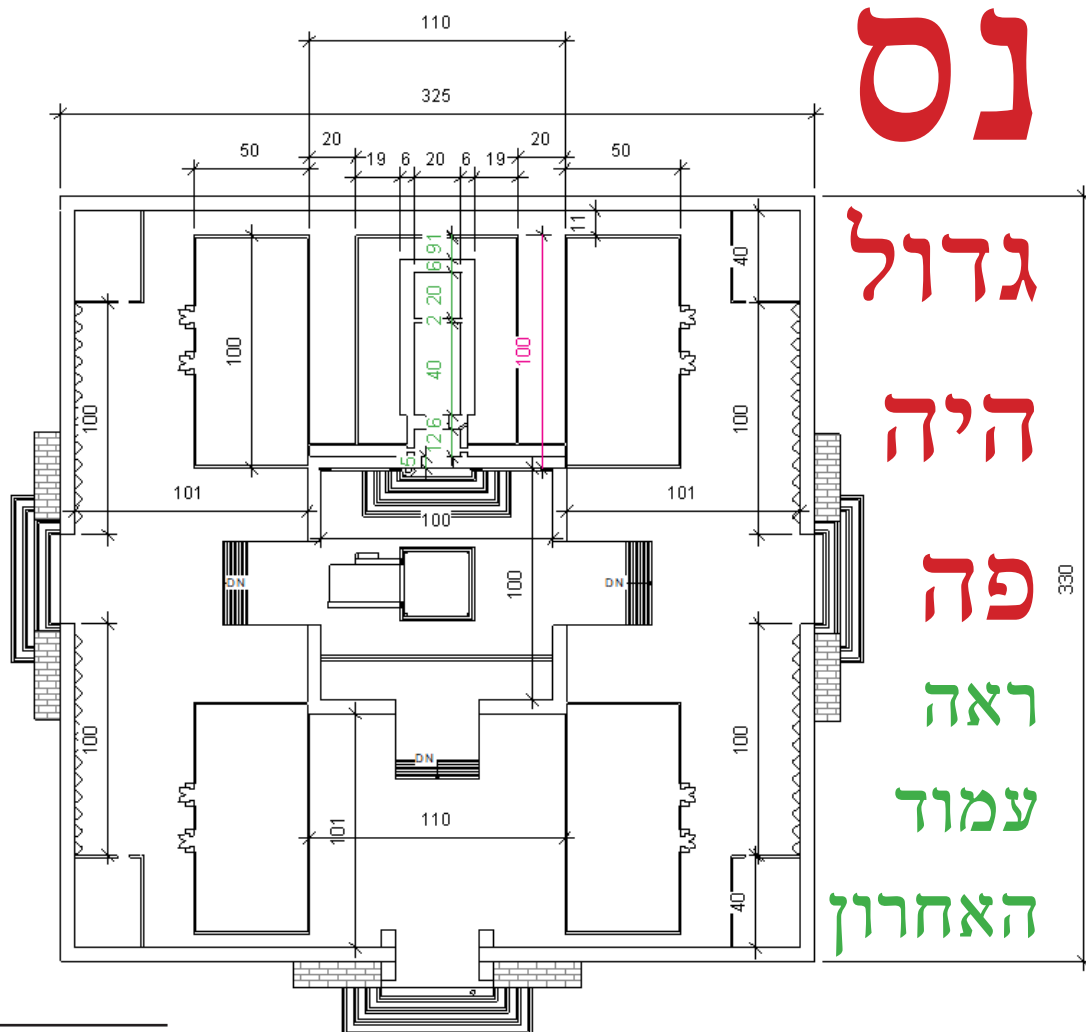

יום שני, פרשת נשא, ט' סיון, ה'תשפ"ג

מ'בוֹיט די דריטע בית המקדש בגשמיות!

פֿריער בױט מען - אלע אידן צוזאמען¹ - די דריטע בית-המקדש בגשמיות - ווי דער רמב"ם שרייבט²: "מִצְוֹת עֲשֵׂה לַעֲשׂוֹת בֵּית לַה' ", און דורך דערוף - קומט אַראָפּ די בית-המקדש הָרוּחָנִי שלמעלה³ - און איז זיך מתלבש, כּנשמה לגוף, אין די בית המקדש הגשמי וואס מ'בױט⁴. און דאס איז אויך וואס עס שטייט "וְעָשׂוּ לִי מִקְדָּשׁ וְשָׁכַנְתִּי בְּתוֹכָם"⁵ - דאס הייסט - פֿריער מ'בױט בגשמיות - "וְעָשׂוּ לִי מִקְדָּשׁ", און דורך דערוף ווערט - און קומט אַראָפּ - דער "וְשָׁכַנְתִּי בְּתוֹכָם" - כּנשמה לגוף.

- (1) "בגופו ובממונו" [ראה בפנים ס"ח, והערה 105].
- (2) הלכות בית-הבכירה, פ"א, ה"א.
- (3) "מקדש העתיד שאנו מצפים בווי ומשוכלל הוא יגלה ויבא משמים שנא' [שמות ט"ו, י"ז] מקדש ה' כוננו ידיך [רש"י, סוכה מ"א ע"א, ד"ה "אי נמי"]
- (4) ראה ערוך-לנר: "וודאי בית המקדש לעתיד לבוא יבנה בנין ממש בידי אדם, ומה שנאמר "מקדש ה' כוננו ידיך" שנדרש בתנחומא שירר למטה, הוא בית המקדש רוחני שיבוא לתוך בית המקדש הנבנה גשמי, כנשמה בתוך הגוף". [ערוך לנר, סוכה מ"א ע"א, על רש"י ד"ה "אי נמי"]
- (5) שמות כ"ה, ח'.

לְחַיִּים נְצַחִים !

פתח דבר

בקשר עם הגדלת והרחבת בית הכנסת ובית המדרש המרכזי דליובאוויטש
שבליובאוויטש ("770") באופן ד"פריצת גדר" - בשמחה עצומה שפורצת
כל הגדרים - הננו מוציאים לאור קונטרס בענין "מקדש מעט (העיקרי) זה
בית רבינו שבבבל" משיחות כבוד קדושת אדמו"ר מליובאוויטש.

תוכן העניינים

3	הקדמה
5	קונטרס בענין "מקדש מעט (העיקרי) זה בית רבינו שבבבל"
15	תניא יומי
16	הקב"ה מתפלל לעם ישראל!
17	הרבי מתלבש כמו הקב"ה
18	"וְהָיָה ה' לְמִלֵּךְ עַל-כָּל-הָאָרֶץ"
19	לוח היום יום
20	סימנים ורמזים
21	"The Most Precious"
22	וכתתו חרבותם לאתים
23	גימטריאות

To sponsor - or comments : והקדשות - תיקונים
booklet@TheBeisHamikdosh.com

7707318666
<https://www.TheBeisHamikdosh.com>

מִצְוַת גְּדוּלָה לְהַעֲתִיק וְלִפְרֹס
"אִמְתִּי בְּאֵתִי מֵר - לְקַשְׁפוֹצוֹ מְעִינוֹתֶיךָ חוּצָה"¹

הן דברי הפעל שם טוב שכתב אגרת לגיסו אברהם גרשון מקיטוב ובה הוא מספר על "עליית נשמה" שהייתה לו בראש השנה תק"ז, כשהגיע להיכל המלך המשיח ושאל אותו (הבעל שם טוב) "אִמְתִּי בְּאֵתִי מֵר" (כלומר מתי יבוא אדוני) וענה המשיח לבעל שם טוב: "לְקַשְׁפוֹצוֹ מְעִינוֹתֶיךָ חוּצָה" - "בעת שיתפרסם לימודך, ויתגלה בעולם ויפוצו מעינותיך".

(1) ראה "כתר שם טוב", ס"א. וראה "בן פורת יוסף" ק, ע"א.

הקדמה

בית המקדש השלישי - מחובר לכל "מקדש מעט"

די דריטע בית המקדש וועט נתגלה¹ ווערן (ברוחניות - כנשמה לגוף²) אין די זעלבע אָרט (בגשמיות) וואו עס - די דריטע בית המקדש - וועט געבויט ווערן³ - בשמחה עצומה - ובאופן ד"פריצת-גדר⁴ - "שמחה שפורץ כל הגדרים": דורך הגדלת והרחבת⁵ - און מחובר ממש⁶ צו - "770", כאן צוה ה' את הברכה⁷.

די דריטע בית המקדש וועט זיין מחובר ממש צו "770" בשער הצפוני⁸ - און מחובר ממש צו די נייע באבוב (48) בשער המזרחי - און מחובר ממש צו די נייע "קהל יטב לב דסאטמאר" בשער המערבי, און דורך די אלע - אויך אלע שאר בתי-כנסיות ובתי-מדרשות⁹.

די טעם צו דעם איז - ווייל ווען אלע בתי-כנסיות און בתי-מדרשות אין די גאנצע וועלט - וועלן זען ווי "770" - די "מקדש מעט העיקרי" - "ואני המתחיל"¹⁰ - איז "מחובר ממש" צו די דריטע בית המקדש וואס מ'בויט דא אין ברוקלין, וועלן זיי אלע כאפן א זייער שטארקע התעוררות [ראה להלן בפ' "עמדות פלן"] - און וועלן אויך וועלן האבן א טייל אין דעם - צו זיין מחובר צו די דריטע בית המקדש; און דעריבער וועלן זיי אלע אויך בויען - בשמחה שפורץ כל הגדרים נייע בתי-כנסיות און בתי-מדרשות, אלע מחוברים צו די בית המקדש השלישי וואס ווערט געבויט אין ברוקלין; און פון ברוקלין - צו ירושלים¹¹.

ויש להביא רמז, דוגמא - וגם ראייה לזה, מ"גן האטד" [בראשית נ', י'. ראה פרש"י]

והרמז - בדרך צחות-רצינית:

"גן האטד" .. "גן האטד" ("Grand Hat") [פֿאַטֿר (ש'ל יוסף)] היינו - שבמילים אלו עצמם ("גן האטד") מרומז, בתורת אמת והתורה היא נצחית¹² לכל

(1) ראה בפנים "נאָהי לָהֶם לְמִקְדָּשׁ מֵעַט .. זֶה בֵּית רַבִּינוּ שְׁבָבֶבֶל", ס"ד-ה.ו.

(2) ראה עמוד השער.

(3) ראה הערה 2.

(4) ראה בפנים, ס"ו. וי"ל ש"פריצת-גדר" כולל BLOCK & CLEAR Eastern Parkway כדי לבנות עליו את בית המקדש השלישי. "מלך פורץ גדר" "לעשות לו דרך .. ודרך המלך אין לה שיעור" [ראה רמב"ם, הלכות מלכים ומלחמותיהם והלכות מלך המשיח פ"ה, ה"ג].

(5) ראה בפנים, ס"ח.

(6) ראה בפנים - ס"ג. וראה תהילים פרק קב"ב - פרק השייך בשנה זו לכבוד קדושת אדמו"ר מנחם מענדל שניאורסאהן מליובאוויטש. "זה השיר .. יאמר .. בעת שיבנה .. הבית השלישי" [ראה אבן עזרא על הפרק (קכ"ב), פסוק א'].
(7) לשון הרבי.

(8) ראה התמונה בעמוד 2.

(9) ראה בפנים, סס"ג.

(10) ראה שמות רבה י"ב, ג'.

(11) ראה הערה 1.

(12) תניא רפ"ז. ובכ"מ.

הזמנים, התרגום של "כתר" [כתרו של יוסף, ראה פרש"י עה"פ] - ובאופן של צחות - פִּיאֹת למלך (כידוע - שמלך מתענג מחידוש דבר - כמשל הציפור המדברת¹³, וכגון דא - לקרוא כתר "Grand Hat" - "תביא לי בבקשה הגֶרֶן הַאֲטֵד שלי") - ודווקא בשפה האנגלית - שפה המדוברת במדינת אמריקא - בו נמצא ה"מקדש מעט העיקרי" - "770" - שממנו גאולת ישראל לכל העולם ולכל הזמנים [ראה בפנים].

והדוגמא והראיה לדבר: [ראה פרש"י עה"פ (בראשית נ', י')] :

שכל שאר בתי-כנסיות ובתי-מדרשות	"ש.. כל מלכי .. ונשיאי .."
כיון שראו "מקדש מעט העיקרי" - "770" - ש"770" הוא כל הבתי-כנסיות ובתי-מדרשות	"כיון שראו כְּתָרוֹ שֶׁל יוֹסֵף -
- שזהו ענין "תלפיות" - "תל שכל פיות פונים בו" [ראה בפנים ס"ח] - ש"תלפיות" הוא המלך - כמו הלב, שהלב הוא מלך האיברים ¹⁴ - ומלך הוא לב העם ¹⁵ - והלב "פליג לכל שייפין" ¹⁶ - בדיוק כמו "תלפיות" "שכל פיות פונים בו". וזהו: "כיון שראו איך שמלך הבתי-כנסיות ובתי-מדרשות - '770' -	
מחובר ממש -	"תלוי" -
בבית המקדש השלישי (כידוע שיעקב אבינו כנגד בית המקדש השלישי ¹⁷),	"ב .. יַעֲקֹב",
נתעוררו כל שאר בתי-כנסיות ובתי-מדרשות וגם בנו בית חדש בשמחה באופן ד"פריצת-גדר" שמחה פורצת גדר, מחובר	"עמדו כלן"
לבית המקדש השלישי	"ותלו"
ה"מקדש מעט" שלהם, וכפתגם הידוע "מאן דא ארץ ישראל" ¹⁸ .	"בו"
"ועל ידם ובאמצעותם יהיו מחוברים לבית המקדש כל שאר בתי כנסיות .." ¹⁹ .	"כתריהם"
	"והקיפוהו כתרים"

וזהו קיבוץ גלויות [ראה בפנים, סס"ה].

ומ"770" הדבוק ומחובר בבית המקדש השלישי - עם שאר כל בתי-כנסיות ובתי-מדרשות החדשות שנבנו בברוקלין דבוקים בבית המקדש השלישי הנבנה בברוקלין - לירושלים עיר הקדש²⁰.

שמואל ג' ג'ל' ט' ט' ט'

קומה ("קום ה' ") עזרתה לנו, ופדנו - למען חסדך!²¹

(13) ראה אור תורה (להרב המגיד ממעזריטש) על אגדות חז"ל, שפ"ח.

(14) זח"ב קט"ז, סע"ב. זח"ג רכ"א, ב. (רע"מ) רלב, סע"א. רלה, א. וראה לקוטי שיחות ח"ט, ע' 165.

(15) "לבו הוא לב כל קהל ישראל" [רמב"ם, הלכות מלכים ומלחמותיהם ומלך המשיח, פ"ג, ה"ו].

(16) ראה זח"ג קסא, ב. לקו"ת שה"ש (כט, ב ואילך) בד"ה לבבתי וביאורו.

(17) ראה פסחים פ"ח, א.

(18) אגרות קודש לארמו"ר הרי"צ, כרך א', עמוד תפ"ה, אגרת עדר. וראה ספר השיחות ה'תשנ"א, ח"ב, ש"פ פינחס.

(19) ראה בפנים, סס"ג.

(20) ראה הערה 1.

(21) תהלים מ"ד, כ"ז. (פרק מ"ד שייך אלי בשנה זו). וראה פרק הבא מיד לאח"ז - תהלים פרק מ"ה.

מכבוד קדושת אדמו"ר מנחם מענדל שניאורסאהן מליובאוויטש "וַאֲהִי לָהֶם לְמִקְדָּשׁ מְעֻט .. זֶה בֵּית רַבֵּינוּ שְׂבָבָבֶל"

- ע"ד בית-הכנסת ובית-המדרש המרכזי דליובאוויטש שבליובאוויטש ("770") -

ומעלה יתירה ב(בית הכנסת ובית המדרש שב) "בית רבינו" לגבי שאר בתי כנסיות ובתי מדרשות – כדרשת חז"ל⁸ "מאי דכתיב⁹ אהב ה' שְׂעָרֵי צִיּוֹן מִכָּל מְשָׁכְנוֹת יַעֲקֹב": אוהב ה' שְׂעָרִים הַמְצוּיִינִים בְּהִלְכָּהּ, יוֹתֵר מִבְּתֵי כְּנִסְיֹת וּמִבְּתֵי מִדְרָשׁוֹת .. מִיּוֹם שֶׁחָרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ אֵין לוֹ לְהַקְדֹּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעוֹלָמוֹ אֶלָּא אַרְבַּע אַמּוֹת שֶׁל הִלְכָּהּ", "דבזמן שביהמ"ק קיים ה' שם לשכת הגזית שמשם יוצאת הלכה פסוקה ע"פ סנהדרין ועמהם ודאי השכינה שרוי', ועכשיו שחרב ביהמ"ק אותן ד' אמות של הלכה .. מקום קבוע שממנו יוצאת הוראה לאנשי העיר"¹⁰ (ולכן גם התפלה היא במקום זה דוקא¹¹) – שזהו ענינו של "בית רבינו"¹².

ומצד העילוי המיוחד ד(בית הכנסת ובית המדרש שב) "בית רבינו" לגבי שאר בתי כנסיות ובתי מדרשות שְׂבָבָבֶל, ה"ה "מקדש מעט" העיקרי שנותן הקב"ה לישראל בזמן הגלות תמורת המקדש הגדול שבירושלים. ב. ויש להביא רא' לחילוקי הדרגות ב"מקדש מעט" – ממ"ש בהתחלת הסוגיא (ע"ד השראת השכינה בישראל בזמן הגלות)

(8) ברכות שם.

(9) תהלים פז, ב.

(10) חדא"ג מהרש"א שם.

(11) "בֵּינוֹן דְּשִׁמְעָא לְהָא .. מִיּוֹם שֶׁחָרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ אֵין לוֹ לְהַקְדֹּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעוֹלָמוֹ אֶלָּא אַרְבַּע אַמּוֹת שֶׁל הִלְכָּהּ בְּלִבָּד, לֹא הָיָה מְצֻלֵּנָא אֶלָּא הֵיכָא דְּגָרִיסָנָא" (בברכות שם).
 (12) ע"ד ובדוגמת הסנהדרין – "השפּט אֲשֶׁר יִהְיֶה בְּיָמֵי הָהֵם" (דברים יז, ט), "בֵּית דִּין שְׂבָדוּרָךְ" (רמב"ם הל' ממרים רפ"ב).

א. על הפסוק¹ "וַאֲהִי לָהֶם לְמִקְדָּשׁ מְעֻט" בְּאַרְצוֹת אֲשֶׁר-בָּאוּ שָׁם – שגם בחוץ לארץ ("בְּאַרְצוֹת אֲשֶׁר-בָּאוּ שָׁם"), במקום ובזמן הגלות, ישנו "מקדש מעט", מעין ודוגמת "המקדש הגדול אשר בירושלים"², "תניין (שני) לבית מקדשא"³ – איתא בגמרא⁴ "אמר רבי יצחק: אלו בתי כנסיות ובתי מדרשות שְׂבָבָבֶל. וְרַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר: זֶה בֵּית רַבֵּינוּ⁵ שְׂבָבָבֶל".

ויש לומר, שר"י ור"א לא פליגי, היינו, שגם לדעת ר"א נקראים כל בתי כנסיות ובתי מדרשות שְׂבָבָבֶל "מקדש מעט", וגם לדעת ר"י עיקר ושלמות הענין ד"מקדש מעט" הוא ב"בית רבינו":

התואר "רבינו" – הוא ע"ש שמלמד תורה לתלמידים, ו"בית רבינו" (הבית שבו מלמד רבינו תורה לתלמידיו) – הוא בית מדרש, ובמילא ה"ה גם בית כנסת (הבית שבו מתכנסים הרב והתלמידים לתפלה), כיון שהלימוד והתפלה צ"ל בבית אחד, כהמשך הסוגיא⁶ "הוּאִי גָרִיסָנָא בְּבֵי כְּנִישְׁתָּא"⁷.

(1) יחזקאל יא, טז.

(2) מצו"ד עה"פ.

(3) תרגום יונתן ופרש"י עה"פ.

(4) מגילה כט, א. – ובהמשך הסוגיא דריש על בתי כנסיות ובתי מדרשות הפסוק "ה' מעון אתה היית לנו בדור ודור", "דהיינו גם כשאין בית המקדש קיים יהי' מעון לנו בבתי כנסיות כו'" (חדא"ג מהרש"א). וראה לקמן ס"ח.

(5) רב (פרש"י).

(6) ועד"ז בברכות ח, א: "לֹא הָיָה מְצֻלֵּנָא אֶלָּא הֵיכָא דְּגָרִיסָנָא". חדא"ג מהרש"א לברכות ומגילה שם. ואכ"מ.

(7) ובהגהות הב"ח: "לא הואי גָרִיסָנָא אלא בבי כנישתא היכא דמְצֻלֵּנָא".

"וַיָּהִי לָהֶם לְמִקְדָּשׁ מְעֻט .. זֶה בֵּית רַבֵּינוּ שְׁבַבְכָּל"

"בְּבָבֶל הֵיכָא? .. בְּבִי פְנִישְׁתָּא דְּהוּצָל וּבְבִי פְנִישְׁתָּא דְּ"שָׁף וַיְתִיב" בְּנֶהֱרָדְעָא (בתי-כנסת מיוחדים בְּבָבֶל), מדובר אודות גילוי שכינה באופן נעלה יותר מגילוי השכינה שבשאר בתי כנסיות ובתי מדרשות ("מקום שניכר שהיא שורה שם"¹⁹), ויתירה מזה, שישנו מקום מיוחד (אחד, יחיד ומיוחד) שהוא תמורת המקדש שבירושלים ("המקום אשר יבחר ה'")²⁰ שבו עיקר השראת וגילוי השכינה, שלכן, "לא תימא הכא והכא (בבי כנישתא דהוצל ובבי כנישתא דשף ויתב בנהרדעא) אלא זמנן הכא והכא זמנן הכא, במקום אחד דוקא.

וענין זה מודגש בשמו של המקום, "בִּי פְנִישְׁתָּא דְּ"שָׁף וַיְתִיב" בְּנֶהֱרָדְעָא – שהפירוש ד"שָׁף וַיְתִיב" הוא "שנסע מקדש וישב שם"²¹, היינו, שגילוי השכינה שהי' במקדש בירושלים (ולא במקום אחר), נסע וישב במקום מיוחד בְּבָבֶל, תמורת המקדש בירושלים²².

ומזה מובן גם בנוגע ל"מִקְדָּשׁ מְעֻט" שבהמשך הסוגיא – שנוסף על כללות הענין ד"מִקְדָּשׁ מְעֻט" שבכל "בְּתִי כְּנִסְיֹת וּבְתִי מִדְּרָשׁוֹת שְׁבַבְכָּל", ישנו ה"מִקְדָּשׁ מְעֻט" העיקרי תמורת הַמִּקְדָּשׁ הגדול שבירושלים, "בֵּית רַבֵּינוּ שְׁבַבְכָּל", "שנסע מִקְדָּשׁ וישב שם".

(19) פרש"י לעין יעקב שם.

(20) פ' ראה יב, ה. ועוד.

(21) ערוך שם (הובא בחדא"ג מהרש"א).

(22) ולכן ה"ה גם המקום העיקרי דגילוי התורה, "מקום קבוע שממנו יוצאת הוראה לאנשי העיר", ע"ד ובדוגמת לשכת הגזית שבביהמ"ק. וראה רמב"ן במלחמות ספ"ד דכתובות: "עיקר תורה מימי גלות בנהרדעא שם שגלות יכני" והחרש והמסגר כו".

"בְּכָל מְקוֹם שְׁגָלוֹ – שְ�כִינָה עִמָּהֶן. גָּלוֹ לְמִצְרַיִם – שְ�כִינָה עִמָּהֶן .. גָּלוֹ לְבָבֶל – שְ�כִינָה עִמָּהֶן .. בְּבָבֶל הֵיכָא? אָמַר אַבְי: בְּבִי פְנִישְׁתָּא דְּהוּצָל¹³ וּבְבִי פְנִישְׁתָּא דְּשָׁף וַיְתִיב¹⁴ בְּנֶהֱרָדְעָא¹⁵, וְלֹא תִימָא הָכָא וְהָכָא, אֶלָּא זְמַנִּין הָכָא וְזְמַנִּין הָכָא¹⁶:"

החידוש ב"שְ�כִינָה עִמָּהֶן" (גם בגלות) הוא – "גילוי השכינה .. במקומות מיוחדות כמו במשכן ומקדש"¹⁷, ומקום זה הוא בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, שנקראים "מִקְדָּשׁ מְעֻט"¹⁸, כהמשך הסוגיא.

ועפ"ז י"ל, שבהמשך דברי הגמרא

(13) כנישתא דהוצל קרובה לבית המדרש של עזרא הסופר למטה מנהרדעא (ערוך ערך שף). וראה לקמן הערה 37.

(14) ("שם מקום ו) בנאה יכני" וסיעתו מאבנים ועפר שהביאו עמהן בגלותן לקיים מה שנאמר כי רצו עבדיך את אבני' ואת עפרה יחוננו" (פרש"י (ובעין יעקב)). ובפרש"י ר"ה כד, ב: "מקום הוא, ויש פותרין שחרב וחזר ונבנה, ותמיד היתה שכינה מצוי' שם, ויכני' וגלותו בנאוהו שנשאו עמהם מאבני ירושלים, ועליהם נאמר כי רצו עבדיך את אבני'". ובערוך שם: "יסדוה מאבנים ועפר דאיתאו בהדיהו מבית המקדש .. וקריוה שף יתיב, כלומר, שנסע מקדש וישב שם".

(15) כנישתא דהוצל קרובה לבית המדרש של עזרא הסופר למטה מנהרדעא (ערוך ערך שף). וראה לקמן הערה 37.

(16) ("שם מקום ו) בנאה יכני" וסיעתו מאבנים ועפר שהביאו עמהן בגלותן לקיים מה שנאמר כי רצו עבדיך את אבני' ואת עפרה יחוננו" (פרש"י (ובעין יעקב)). ובפרש"י ר"ה כד, ב: "מקום הוא, ויש פותרין שחרב וחזר ונבנה, ותמיד היתה שכינה מצוי' שם, ויכני' וגלותו בנאוהו שנשאו עמהם מאבני ירושלים, ועליהם נאמר כי רצו עבדיך את אבני'". ובערוך שם: "יסדוה מאבנים ועפר דאיתאו בהדיהו מבית המקדש .. וקריוה שף יתיב, כלומר, שנסע מקדש וישב שם".

(17) חדא"ג מהרש"א שם. – ומוסיף ש"בגירסת הע"י מייתי נמי גלו לעילם שכינה עמהם שנאמר ושמתי בסאי בעילם, דהיינו מקום מיוחד לגילוי שכינה".

(18) ונקראים גם "משכנות" – "אוהב ה' גו' משכנות יעקב", "דריש משכנות בתי כנסיות ובתי מדרשות שהם במקום משכן שהשכינה שרוי' בהם בגלות" (ברכות שם ובחדא"ג מהרש"א).

"וַיֹּאֲהִי לָהֶם לְמִקְדָּשׁ מְעֻט .. זֶה בֵּית רַבֵּינוּ שְׁבַבְכָּל"

המקדש דלעתיד, "בעוה"ז בגלות הוא יִקְרָא לְכָל-הָעַמִּים דהיינו בתי כנסיות שבכל ארץ העמים שיקבעו לעתיד בא"י מחובר לבית המקדש"²⁴.

ועפ"ז ניתוסף עוד יותר בגודל המעלה ד"מִקְדָּשׁ מְעֻט" – דכיון ש"שבירושלים הבנוי" לעתיד יהי' חוברה לה למקדש יחדיו כל מקומות של בתי כנסיות שהיו בעוה"ז, "נמצא עתה בגלות .. בית הכנסת הרי הוא מקום המקדש גופי' דלעתיד"²⁴.

ויש לומר, שחיבור הבתי כנסיות שבכל ארץ העמים ("מִקְדָּשׁ מְעֻט") לבית המקדש דלעתיד יהי' בהתאם ולפי-ערך חילוקי הדרגות שביניהם – שבתי כנסיות המיוחדים שיש בהם מעלה יתירה לגבי שאר בתי כנסיות (כמו "בֵּי פְּנִישְׁתָּא דְּהוּצָל וּבֵי פְּנִישְׁתָּא דְּ"שָׁף וַיְתִיב" בְּנֶהֱדָעָא", "בֵּית רַבֵּינוּ שְׁבַבְכָּל") יהיו קודמים בהחיבור לבית המקדש, שיהיו מחוברים ממש לבית המקדש (נוגעים ודבוקים בו ללא הפסק ביניהם)²⁷, ועל ידם ובאמצעותם יהיו מחוברים לבית המקדש כל שאר בתי כנסיות שבארץ העמים.

ד. ויתירה מזה יש לומר – שהמקדש דלעתיד (ש"בנוי ומשוכלל יגלה ויבוא מן השמים"²⁸) יתגלה תחילה בהמקום "שנסע מקדש וישב שם" בזמן הגלות ("בֵּית רַבֵּינוּ שְׁבַבְכָּל"), ומשם יועתק למקומו בירושלים: השראת וגילוי השכינה בה "מִקְדָּשׁ מְעֻט" העיקרי שְׁבַבְכָּל ("שנסע מקדש וישב שם") היא גם "כשהן נגאלין" – כמבואר בהמשך

ג. ועוד ועיקר – שהמעלה המיוחדת ב"מִקְדָּשׁ מְעֻט" ד"בֵּית רַבֵּינוּ" נמשכת גם (וביתר שאת וביתר עוז) "כשהן עתידין להגאל", שאז (כהמשך הסוגיא) "עתידין בתי כנסיות ובתי מדרשות שבבבל שיקבעו בארץ ישראל":

השראת השכינה בכל מקום שגלו ישראל ע"י ה"מִקְדָּשׁ מְעֻט" ש"בארצות אשר באו שם" (מעין ודוגמת השראת השכינה בִּמְקָדָשׁ שבירושלים) אינה אלא בזמן הגלות, אבל לאחר ש"עתידין להגאל"²³, "תחזור גילוי שכינה לירושלים ולא תשאר שם במקום שגלו ישראל כבר"²⁴, היינו, שלא תהי' השראת השכינה בהמקום בחוץ לארץ שעליו עמד ה"מִקְדָּשׁ מְעֻט"²⁵, כיון שה"מִקְדָּשׁ מְעֻט" יעקר ממקום זה ויקבע בארץ ישראל, במקדש הגדול שבירושלים.

ולכן "אמרו במדרש לעתיד לבוא יהי' ביהמ"ק גדול כירושלים שבעוה"ז .. לפי שבירושלים הבנוי' לעתיד יהי' חוברה לה למקדש יחדיו כל מקומות של בתי כנסיות שהיו בעוה"ז"²⁴.

וכמרומו גם בפסוק²⁶ "וַיְהִיאוֹתִים אֶל-הָרֶקֶדְשִׁי, וְשִׁמְחָתִים בְּבֵית תְּפִלָּתִי גו' יִקְרָא לְכָל-הָעַמִּים" – ש"בֵּית תְּפִלָּתִי" שקאי על בית

(23) "מגלות אדום, אבל כשנגאלו כבר מגלות שבבבל" "שנסע מקדש וישב שם", בבל, נשאה גילוי שכינה שם, דהא בזמן אביי שהי' כמה מאות שנים אחר שנגאלו מבבל ועדיין נשאה גילוי השכינה שם בבהכ"נ" (חדא"ג מהרש"א שם).

(24) חדא"ג מהרש"א שם.

(25) ולכן, "בתי כנסיות שבבבל על תנאי הן עשוין", "כשחבר .. מהני התנאי .. לאותן שבבבל .. שהרי לעת בא גואל במהרה בימינו תפקע קדושתן" (תודה בתי כנסיות – מגילה כח, רע"ב).

(26) ישעי' נז, ז.

(27) ע"ד ובדוגמת לשכת הגזית (מקום מושבם של הסנהדרין) שבביהמ"ק – שתשים סנהדרין "אצל המזבח" (ירושלמי מכות פ"ב ה"ו. מכילתא ס"פ יתרו. ועוד).

(28) פרש"י ותוס' סוכה מא, סע"א. ועוד.

"וַיֹּאֲהִי לָהֶם לְמִקְדָּשׁ מְעֻט .. זֶה בֵּית רַבֵּינוּ שְׁבַבְכָּל"

למה אינו מפרש המקום, "ובנה מקדש בירושלים"? – ש"במקומו" רומז³⁴ גם על מקומו של מִלְךְ הַמְּשִׁיחַ בזמן הגלות (לפני ש"הרי זה מְשִׁיחַ בְּיָדָיו")³⁵, היינו, שבהיותו בגלות (ששם יושב³⁶ וממתין ומצפה לגאול את בני ישראל ושכינה עמהן מהגלות) בונה מִלְךְ הַמְּשִׁיחַ מִקְדָּשׁ (מְעֻט)³⁷ שהוא מעין ודוגמת המקדש שבירושלים³⁸ (כמו "בי כנישתא דשף ויתיב", "שנסע מקדש וישב שם"), בתור הכנה למקדש העתיד, שיתגלה תחילה שם, ומשם ישוב (עם הקב"ה ובניו) לירושלים. ה. ויש להוסיף בביאור העילוי ד"בית רַבֵּינוּ שְׁבַבְכָּל" – שמעלתו לגבי "בְּתֵי כְּנִסְיֹת וּבְתֵי מִדְּרָשׁוֹת שְׁבַבְכָּל" היא (נוסף על מעלת 34) ובפשטות י"ל – שמהענינים שיודיעו ש"הרי זה מְשִׁיחַ בְּיָדָיו" שידע לכוין מקומו של המקדש (ראה לקו"ש ח"ח ע' 362 בהערה. וראה גם לקו"ש חכ"ד ע' 652 בהערה).

35) ועפ"ז יומתק השינוי בין התחלת הפרק לסיומו – שבהתחלת הפרק כתב ההלכה ש"המלך המשיח . . . בונה המקדש" (כפשוטו), משא"כ בסיומו, שמבאר הסימנים שעל ידם קובעים מי הוא המלך המשיח, "בְּחֻקֵּי מְשִׁיחַ", ועד "מְשִׁיחַ בְּיָדָיו", כותב "אם עָשָׂה וְהִצְלִיחַ וּבָנָה מִקְדָּשׁ בְּמִקְוֵמוֹ", שבין פעולותיו בזמן הגלות נכלל גם בנין מִקְדָּשׁ מְעֻט העיקרי בגלות, בתור הכנה והתחלת ההתגלות דמקדש העתיד, כבפנים.

36) ראה סנהדרין צח, א: "יתיב אפיתחא דרומי". 37) כמו בית המדרש של עזרא הסופר [ולהעיר, שמעלת "בי כנישתא דהוצל" שקרובה לבית מדרש של עזרא הסופר (כנ"ל הערה 13).] – הַמְּשִׁיחַ (גואלן של ישראל) דגלות בְּכָל.

38) ואולי יש לומר, שמ"ש במדרש (יל"ש ישעי' רמז תצט) ש"בשעה שמלך המשיח בא עומד על גג בית המקדש והוא משמיע להם לישראל ואומר עניים הגיע זמן גאולתכם", קאי על גג בית המקדש דמִקְדָּשׁ מְעֻט שבחוץ לארץ [ועפ"ז יומתק הדיוק "עומד על גג בית המקדש": – ש"גגות .. לא נתקדשו" (רמב"ם הל' ביהב"ח פ"ו ה"ז), שרומז על חו"ל בערך לקדושת א"י]. שהוא במקום המקדש בירושלים ("שנסע מקדש וישב שם"), כי, לאחר שמתקדש העתיד יתגלה וירד למטה לא יהי צורך להשמיע לישראל "הגיע זמן גאולתכם".

הסוגיא ש"אף בשהן נגאלין שכינה עמהן, שנאמר²⁹ ושב ה' אליך את שבותך, והשיב לא נאמר אלא ושב, מלמד שהקב"ה שב עמהן ("את שבותך" כמו עם שבותך³⁰) מבין הגליות", כלומר, גם ברגע האחרון דהגלות נמצאת השכינה בהמקום שגלו ישראל, "שנסע מקדש וישב שם", ומשם שב הקב"ה עם כל בניו להמקדש שבירושלים להשרות ולגלות בו שכינתו לעולם ועד.

וכיון ש"הקב"ה שב עמהן מבין הגליות", מה"מִקְדָּשׁ מְעֻט" ("בֵּית רַבֵּינוּ שְׁבַבְכָּל") "שנסע מקדש וישב שם", נמצא, שבמקום זה מתחילה ונעשית גאולת השכינה, התגלותה בכל התוקף והשלימות (לא רק באופן ד"מִקְדָּשׁ מְעֻט"), שזהו"ע מקדש העתיד.

בסגנון אחר: כשם ששיבת השכינה היא מהמקום שנמצאת בגלות, כך שיבת מקדש העתיד (שענינו השראת וגילוי השכינה) הוא מהמקום "שנסע (מקדש) וישב שם" בזמן הגלות, ששם מתגלה תחילה ואח"כ נעתק למקומו בירושלים³¹.

ואולי יש לומר, שמרומז בלשון הרמב"ם (בהלכות מלך המשיח³²) "וּבָנָה מִקְדָּשׁ בְּמִקְוֵמוֹ" – דלכאורה: מהו הצורך להשמיענו כאן שבנין המקדש הוא בְּמִקְוֵמוֹ³³? ולאידך,

(29) נצבים ל, ג.

(30) חדא"ג מהרש"א שם. תניא אגה"ת ספ"ו.

(31) וע"ד שמצינו בנוגע לסנהדרין (שמקומם בלשכת הגזית שבמקדש) – ש"בטבריא (המקום האחרון שבו היתה הסנהדרין בזמן הגלות) עתידין לחזור תחילה ומשם נעתקין למקדש" (רמב"ם הל' סנהדרין ספ"ד).

(32) ספ"א.

(33) וכמ"ש בהתחלת הפרק "בונה המקדש" (סתם), ולא "בונה המקדש במקומו".

"וַיֵּאָהִי לָהֶם לְמִקְדָּשׁ מְעַט .. זֶה בֵּית רַבֵּינוּ שְׁבַבְבֵּל"

וזוהו גם א' הטעמים שבתי כנסיות ובתי מדרשות שבבבל נקראים "מִקְדָּשׁ מְעַט" — כי, בביהמ"ק שבו היו מתאספים כל בני"י, היתה גילוי כללות השכינה, שנקראת כנסת ישראל, מקור כנס"י שלמטה, משא"כ בבתי כנסיות ובתי מדרשות בארצות אשר באו שם בכל מדינה ומדינה עיר ועיר, שבהם מתאספים עשרה מישראל, שורה ומתגלה עליהם רק חלק כביכול מהשכינה.

ועפ"ז יש לבאר העילוי ד"בית רַבֵּינוּ שְׁבַבְבֵּל" — שלהיותו מקומו הקבוע (בית) של נשיא הדור, "הנשיא הוא הכל", שכולל כל הדור, יש בו השראת (וגילוי) כללות השכינה (לא רק חלק ששורה (ומתגלה) על עשרה מישראל)⁴⁹, מעין ודוגמת השראת וגילוי השכינה בבית המקדש, "שנסע מקדש וישב שם"⁵⁰, וממנו נמשך השראת וגילוי השכינה בכל בתי כנסיות ובתי מדרשות בארצות אשר באו שם, כמו בית המקדש שממנו אורה יוצאה לכל העולם⁵¹.

ויש לומר, שביתו של נשיא הדור, שכולל כל הדור, הוא ע"ד ובדוגמת "תלפיות", "תל שכל פיות פונים בו", כדרשת חז"ל⁵² בנוגע לביהמ"ק.

נמצא מלאך אחד עומד במעמד עשרה מישראל ביחד אף שאינם מדברים בדברי תורה תפול עליו אימתה ופחד בלי גבול ותכלית משכינתא דשריא עליהו עד שהי' מתבטל ממציאיותו לגמרי".

(49) נוסף לכך שגם בפשטות מתקבצים ובאים ל"בית רַבֵּינוּ שְׁבַבְבֵּל" רבים מישראל, שלא בערך לגבי שאר בתי כנסיות ובתי מדרשות. — ולהעיר מר"ה כד, ב: "פִּינֵן דְּנִשְׂיָא הוּא — שְׂכִיחֵי רַבִּים גְּבִי".

(50) ולהעיר מר"ה שם: "בִּי כְּנִישָׁתָא דְּשָׁף וִיתִיב בְּנֶהְרָדְעָא .. הוּוּ עֵיילי רב (רַבֵּינוּ שְׁבַבְבֵּל) .. וּמְצִלוּ הָתָם".

(51) ראה ירושלמי ברכות פ"ד ה"ה. ועוד.

(52) ברכות ל, א.

בית הכנסת ובית המדרש שבבית רַבֵּינוּ) גם מצד היותו "בית רַבֵּינוּ"³⁹ ("רַבֵּינוּ" (סתם) דכל בני"י, נשיא הדור, ו"רַבֵּינוּ שְׁבַבְבֵּל", רבן של כל בני הגולה⁴⁰), ביתו של נשיא הדור, ש"הנשיא הוא הכל"⁴¹:

עיקר⁴² הענין דהשראת השכינה בביהמ"ק היא בישראל (מצד מעלתם של ישראל, "ישראל וקוב"ה כולא חד"⁴³), כמ"ש⁴⁴ "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם", בתוכו לא נאמר אלא בתוכם⁴⁵, ועד"ז בנוגע להשראת השכינה בזמן הגלות ("בבבל היכא .. בבי כנישתא כו", "מִקְדָּשׁ מְעַט") כמודגש בהתחלת המאמר "בוא וראה כמה חביבין ישראל לפני הקב"ה שבכל מקום שגלו שכינה עמהן", ולא עוד אלא שהתגלות השכינה בבית המקדש היא מפני שבו מתאספים כל בני"י, כמ"ש⁴⁶ "בבוא כל ישראל לראות את פני ה' אלקיך במקום אשר יבחר", ועד"ז בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, שבהם מתאספים עשרה מישראל, ש"אכל⁴⁷ בִּי עשרה שכינתא שריא"⁴⁸.

(39) ועפ"ז יומתק הלשון "בית רַבֵּינוּ", ולא "בית הכנסת ובית המדרש של רַבֵּינוּ".

(40) ולהעיר, ש"רַבֵּינוּ שבבבל" הוא רב (פרש"י), שנקרא רב סתם, "כמו שקורין לר' יהודה הנשיא רבי בארץ ישראל קרו לִי נמי בבבל רב" (פ' רשב"ם פסחים קיט, ב. ב"ב נב, א). — ונקרא "ריש סדרא בבבל" (חולין קלז, ב — הובא בפ' רשב"ם שם).

(41) פרש"י חוקת כא, כא.

(42) בהבא לקמן — ראה לקו"ת ברכה צח, א. סה"מ תקס"ו ע' קב ואילך.

(43) ראה זח"ג עג, א.

(44) תרומה כה, ח.

(45) ראה אלשיך עה"פ. של"ה סט, א. ועוד.

(46) וילך לא, יא.

(47) סנהדרין לט, א.

(48) וראה תניא אגה"ק סכ"ג: "שמעתי מרבותי כי אילו

"וַיֹּאֲהִי לָהֶם לְמִקְדָּשׁ מְעַט .. זֶה בֵּית רַבִּינוּ שְׁבֻכָּבָל"

ומזה מובן שעיקר ענינו של "בית רבינו שְׁבֻכָּבָל", הוא, הגאולה מבבל, ע"י הנתנית-כח לכללות עבודתם של ישראל לעשות מבבל (חוץ לארץ) ארץ ישראל, כפתגם הידוע⁵⁹ "עשה כאן (בחוץ לארץ) ארץ ישראל", שענין זה נעשה לכל לראש ע"י בנין בתי כנסיות ובתי מדרשות ("מִקְדָּשׁ מְעַט") בארצות אשר באו שם⁶⁰, ומהם נמשכת הקדושה בכל ארץ העמים, ועי"ז ממהרים ומזרזים ופועלים קיום היעוד "עתידה ארץ ישראל שתתפשט בכל הארצות"⁶¹, "שיהי' כל העולם כולו אז במדרגת ארץ ישראל דעכשיו, ואז תהי' א"י במדרגת ירושלים דעכשיו, וזהו שאמרו שירושלים תתפשט על כל ארץ ישראל כולו"⁶², שבה יקבעו בתי כנסיות ובתי מדרשות שְׁבֻכָּבָל מחובר למקדש.

וכיון שעיקר ענינו של "בית רבינו שְׁבֻכָּבָל" הוא קיבוץ ואסיפת כל הבתי כנסיות ובתי מדרשות שְׁבֻכָּבָל לקבעם בארץ ישראל, מחובר לבית המקדש – "הרי הוא (לא רק ה"מִקְדָּשׁ מְעַט" העיקרי בבבל "שנסע מקדש וישב שם", אלא גם) מקום המקדש גופי' דלעתיד", שבו יתגלה המקדש דלעתיד, ומשם ישוב לירושלים.

ו. עפ"ז יש לבאר כהנ"ל בנוגע ל"בית

המוכן .. וכן הוא בכל דור ודור צ"ל אחד מוכשר שמא יזכו, ועפ"ז כתבו ג"כ תלמידי האר"י ז"ל שבימיו הי' האר"י ז"ל, ומסיים "וכ"ז הוא פשוט".

(59) ראה אגרות-קודש אדמו"ר מוהרי"צ ח"א ע' תפה.
(60) כולל גם בתים פרטיים דבניי, אשר, ע"י עבודתם של ישראל בתורה תפלה וגמ"ח בבתיהם הפרטיים, נעשים הם בתי תורה תפלה וגמ"ח, ע"ד ובדוגמת "מִקְדָּשׁ מְעַט".
(61) ראה ספרי דברים בתחלתו. פס"ר פ' שבת ור"ח. יל"ש ישע"י רמז תקג.

(62) לקו"ת מסעי פט, ב.

ועוד ועיקר – מעלת "בית רבינו שְׁבֻכָּבָל" בנוגע להגאולה:

"רבינו", נשיא הדור, הוא גם המְשִׁיחַ (גואלן של ישראל) שבדור⁵³, כמו משה רבינו (הנשיא הראשון), "גואל ראשון הוא גואל אחרון"⁵⁴, כידוע⁵⁵ שבכל דור ישנו "א' הראוי מצדקתו להיות גואל, ולכשיגיע הזמן יגלה אליו השי"ת וישלחו כו'", ומסתבר לומר שהוא נשיא הדור, כמפורש בגמרא⁵⁶ בנוגע לרבי יהודה הנשיא: "אמר רב⁵⁷ אי מן חייא הוא כגון רבינו הקדוש", "אם מְשִׁיחַ מאותן שחיין עכשיו ודאי היינו רבינו הקדוש", הנשיא שבדור⁵⁸.

(53) להעיר, שבכאו"א מישראל יש ניצוץ מְשִׁיחַ [ועפ"ז יש לתווך דרשות חז"ל על הפסוק (בלק כד, יז) "דרך כוכב מיעקב", שקאי על מלך המשיח (ירושלמי תענית פ"ד ה"ה), וקאי על כאו"א מישראל (ירושלמי מע"ש ספ"ד) – ששניהם אמת בפועל, כיון שבכאו"א מישראל יש ניצוץ משיח (ראה מאור עינים ס"פ פינחס)], בחי' היחידה, ניצוץ מבחי' היחידה הכללית שהיא נשמת משיח (רמ"ז לזח"ב מ, ב. ועוד). וכיון ש"הנשיא הוא הכל", שכולל כל הניצוצות דמְשִׁיחַ שבכאו"א מישראל, בחי' היחידה הפרטית, נמצא, שנשמתו היא בחי' היחידה הכללית, נשמתו של מְשִׁיחַ, ולכן הוא המְשִׁיחַ שבדור.

(54) ראה לקו"ש ח"א ע' 8 ואילך. ור"נ.

(55) ראה שו"ת חתם-סופר חו"מ (ח"ו) בסופו (סצ"ח). וראה שדי חמד פאת השדה מערכת האל"ף כלל ע'. ועוד.

(56) סנהדרין צח, ב ובפרש"י.

(57) רבינו שְׁבֻכָּבָל, שהוא כמו רבינו הקדוש בארץ ישראל (כנ"ל הערה 40). – ועפ"ז י"ל שבדברי רב "היינו רבינו הקדוש" פסק גם בנוגע לעצמו [ע"ד הפירוש בלשון המשנה (אבות רפ"ג) "דין וחשבון" (דין ואח"כ חשבון) – ע"פ דברי המשנה (שם מט"ז) ש"נפרעין מן האדם מדעתו ושלא מדעתו", שלאחרי שפוסק האדם מדעתו דינו של חבריו, פוסק דין לעצמו שלא מדעתו, כיון שע"פ "דין" זה עושים "חשבון" בנוגע למצבו הוא (ראש לקו"ש ח"ו ע' 283. וש"נ)]. ש"היינו רבינו שְׁבֻכָּבָל".

(58) ראה שו"ת ח"ש: "בדרך הזה הי' משוער אצלם בכל דור מי הוא .. רבינו הקדוש .. בדורו אמרו וידעו שהוא

"וַיָּהִי לָהֶם לְמִקְדָּשׁ מְעֵט .. זֶה בֵּית רַבִּינוּ שְׁבַבְבֵּל"

נשיא דורנו בחיים חיותו בעלמא דין, וגם לאחר הסתלקותו קדושה לא זזה ממקומה⁷², ואדרבה, באופן ד"מעלין בקודש", "מוסיף והולך"⁷³, עד ביאת גואל צדק.

ועד"ז בנוגע להגלות דכללות בניי – שבדורנו זה נמצאים רוב מנין ורוב בנין דבניי בגלות אמריקא, ויש לומר, שזהו א' הטעמים לכך שגם נשיא הדור (ש"הנשיא הוא הכל") חי ונמצא עשר שנים בגלות אמריקא, ומשם עסק בהפצת התורה והיהדות והפצת המעיינות חוצה בכל שאר הארצות אשר באו שם בניי, ע"י תלמידיו ושלוחיו בכל קצוי תבל.

וכיון ש"בכל מקום שגלו שכינה עמהן", הרי, בגלות זה האחרון שרוב מנין ורוב בנין דבניי ביחד עם נשיא הדור נמצאו בגלות אמריקא, גלתה גם השכינה לגלות אמריקא; ובגלות אמריקא עצמה "בבבל" היכא – בה"מקדש מְעֵט ד"בית רבינו", שהוא בדוגמת "בי כנישתא דהוצל ובי כנישתא דשף ויתיב בנהרדעא", "שנסע מקדש וישב שם" (במקום המקדש שבירושלים)⁷⁴, וממנו נמשכת השראת השכינה בכל בתי כנסיות ובתי מדרשות שבכל העולם.

ויש לומר ההסברה בזה – לפי שבדור זה, דור האחרון של הגלות ודור הראשון של הגאולה, מסיימים ומשלימים "מעשינו

רבינו שבבבל" בדורנו זה – ביתו (בית הכנסת ובית המדרש) של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו:

ובהקדים פתגם כ"ק מו"ח אדמו"ר⁶³ ש"עשר גליות גלתה ליובאוויטש"⁶⁴, מליובאוויטש [שבה הי' גילוי פנימיות התורה כפי שנתבארה באופן של הבנה והשגה ("יתפרנסון"⁶⁵) ע"י תורת חסידות חב"ד במשך כמה דורות⁶⁶] לרסטוב, מרסטוב לפטרבורג⁶⁷, ומפטרבורג גלתה מחוץ למדינה ההיא, ללטביא⁶⁸ ואח"כ לפולין⁶⁹, ועד לגלות אמריקא⁷⁰, ובאמריקא גופא בכמה מקומות, עד להמקום הקבוע ד"בית רבינו", בית הכנסת ובית המדרש שלו, המרכז של ליובאוויטש במשך עשר שנים (תקופה שלימה) האחרונות ("הכל הולך אחר החיתום"⁷¹) דכ"ק מו"ח אדמו"ר

(63) ראה סה"ש תשמ"ט ח"ב ע' 549. וש"נ.

(64) ע"ד שמצינו בסנהדרין – ש"לעשרה מקומות גלו" (רמב"ם שבעה ערה 31).

(65) תקו"ז ת"ו בסופו. וראה לקו"ש חכ"ד ע' 136 הערה 35. וש"נ.

(66) מח"י אלול תקע"ג (שאו קבע אדהאמ"צ דירתו בליובאוויטש) עד י"ז מרחשון תרע"ו (שאו העתיק אדמו"ר מהורש"ב מושבו לרסטוב) – ק"ג שנים ("שלשלת היחס וראשי פרקים מתולדות בית רבינו" בהקדמת "היום יום").

(67) משנת תרפ"ד עד לאחר המאסר והגאולה בשנת פרו"ת, שאז העתיק מושבו מפטרבורג [כפי שנקראת אז לענינגראד. – ובימים אלו יש שקו"ט להחזיר שמה לפטרבורג (ראה שיחת ש"פ קרח, ג' תמוז תנש"א (התוועדויות תנש"א ח"ג ע' 401)).] למושבה מאלאחאוקא – סמוכה למאסקווא (שם).

(68) באסרו חג הסוכות תרפ"ח נסע מרוסיה והתיישב בריגא, לטביא.

(69) בשנת תרצ"ד העתיק מושבו לווארשא, פולין, ובשנת תרצ"ו העתיק מושבו לאטוואצק עד אלול תרצ"ט, עד שהגיע לריגא בה' טבת ה'ש"ת (ראה מבוא לאגרות קודש אדמו"ר מהוריי"צ ח"ה).

(70) בט' אדר שני ה'ש"ת.

(71) ברכות יב, א.

(72) ראה ע"ח ש"ד פ"ג. של"ד פ"ג. של"ה פ"א. תניא אגה"ק ביאור לסי' ז"ך.

(73) שבת כא, ב.

(74) ראה "התמים" חו' ב' ע' קכו: "מיום שחרב בית המקדש וקדשי קדשים עד אשר ירחם השי"ת וישלח לנו גואל צדק . . ויבנה לנו את ירושלים ובית המקדש עם הקדשי קדשים, הנה ליובאוויטש הוא ירושלים שלנו, והבית הכנסת אשר כ"ק אדמו"ר מתפלל בו הוא בית המקדש שלנו כו".

"וַיָּאֵהִי לָהֶם לְמִקְדָּשׁ מְעַט .. זֶה בֵּית רַבִּינוּ שְׁבַבְבֵּל"

אלא שבו יתגלה מקדש העתיד, ומשם ישוב לירושלים (כנ"ל ס"ד).

ז. ויש להוסיף, שענין זה מרומז גם בשמו⁸⁰ של "בית רבינו" שבדורנו:

"רבינו" – ב' שמותיו רומזים על הגאולה: שמו הראשון – יוסף – ע"ש "ביום ההוא יוסיף אדני-י שנית ידו לקנות את שאר עמו אשר ישאר מאשור וממצרים גו' ומאיי הים גו' ואסף נדחי ישראל ונפוצות יהודה יקבץ מארבע כנפות הארץ"⁸¹, ושמו השני – יצחק – ע"ש הצחוק והשמחה ששלימותה בגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, כמ"ש⁸² "אז ימלא שחוק פינו", "אז" דייקא, לעתיד לבוא⁸³, כשיאמרו ליצחק (דוקא) "כי אתה אבינו"⁸⁴.

ו"בית (רבינו)" – מספרו שבע מאות ושבעים⁸⁵, וע"ש מספר זה נקבע שמו אשר יקראו ל"בית רבינו" בפי כל ישראל, "770"⁸⁶, שמספר זה הוא הגימטריא ד"פרצת", ע"ש "ופרצת ימה וקדמה וצפונה ונגבה"⁸⁷, שרומז שמבית זה אורה יוצאה לכל ד'

(80) כידוע שהשם מורה על תוכנו ומהותו של הדבר הנקרא בשם זה (תניא שעהיוה"א ספ"א. וראה בארוכה תשובות וביאורים (קה"ת תשל"ד) ס"א וש"נ).

(81) ישעי' יא, יא יב.

(82) תהלים קכו, ב.

(83) משא"כ בזמן הגלות, ש"אסור לאדם שימלא שחוק פיו בעוה"ז, שנאמר אז ימלא שחוק פינו" (ברכות לא, א).

(84) ישעי' סג, טז. שבת פט, ב.

(85) להעיר מהנהגת גדולי ישראל שלמדו רמזים והוראות בעבודת ה' גם מעניני חול כיו"ב (כמו מספר הקרון במרכבת המסע, שהו"ע עראי, ועאכו"כ בנוגע לבית קבוע), ובפרט בנדו"ד שהמספר נעשה שמו של הבית, כבפנים.

(86) הן בלשון הקודש – שבע מאות שבעים, הן באידיש – זיבן זיבעציק, והן בלשון המדינה (אנגלית) – "סעווען סעוונטי".

(87) ויצא כח, יד.

ועבודתינו כל זמן משך הגלות⁷⁵ לעשות מארץ העמים ארץ ישראל גם במקום היותר תחתון דארץ העמים, חצי כדור התחתון (שבו לא הי' מתן תורה⁷⁶), אשר, ע"י העלאת המקום היותר תחתון מעלים גם את כל שאר המקומות דארץ העמים⁷⁷, וענין זה נעשה ע"י "בית רבינו" שבחצי כדור התחתון, שממנו אורה יוצאה לכל העולם, לעשות מהעולם כולו (עד לפנה הכי נדחת בקצוי תבל) ארץ ישראל, שזהו"ע ד"עתידה ארץ ישראל שתתפשט בכל הארצות", ו"עתידה ירושלים שתתפשט בכל ארץ ישראל", שבה יוקבעו כל בתי כנסיות ובתי מדרשות שבכל העולם כולו מחובר לבית המקדש, בגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, נשיא הדור, שהוא המשיח (גואלן של ישראל) שבדור (כנ"ל ס"ה), ועוד וג"ז עיקר, שהוא הנשיא דתורת החסידות⁷⁸, אשר, ע"י הפצתה חוצה ("יפוצו מעינותיך חוצה", עד לחוצה שאין חוצה ממנו, בכל קצוי תבל) פועלים ביאת מלכא משיחא⁷⁹.

ועפ"ז מובן גודל העילוי ד"בית רבינו" – "מִקְדָּשׁ מְעַט" העיקרי בגלות האחרון, "שנסע מקדש וישב שם", ולכן "הרי הוא מקום המקדש גופי' דלעתיד", ולא עוד

(75) תניא רפ"ז.

(76) ראה אגרות קודש אדמו"ר מוהרי"צ ח"ב ע' תצב ואילך. וש"נ.

(77) "כמו בהגבהת כותלי בית שצריכים להתחיל להגבי' הקורה התחתון דוקא ואז ממילא יוגבהו העליונים הימנו, משא"כ אם הי' מתחיל מאמצע הכותל לא הי' מגבי' התחתונים" (תו"א בראשית ד, רע"א).

(78) להעיר, שתורת החסידות היא בחי' היחידה שבתורה (ראה קונטרס ענינה של תורת החסידות), הקשורה עם בחי' היחידה שבישראל, נשמתו של משיח צדקנו (כנ"ל הערה 53).

(79) אגה"ק דהבעש"ט – כש"ט בתחלתו.

"וַיָּאֵהִי לָהֶם לְמִקְדָּשׁ מְעַט .. זֶה בֵּית רַבִּינוּ שְׁבַבְבֵּל"

קני המנורה⁹⁴. ועפ"ז, השלימות דמספר שבע (שבע מאות ושבעים) מורה על שלימות עבודתם של ישראל בבירור העולם ע"י מעשינו ועבודתינו כל זמן משך הגלות, שאז נגאלים⁹⁵ מן הגלות וחוזרים ובאים לארץ ישראל.

ובלשון הכתוב שבו נרמז הקשר והשייכות דשמו הראשון של רבינו להגאולה – "ביום ההוא יוסיף אדני-י שנית ידו לקנות את שאר עמו אשר ישאר מאשור וממצרים ומפתרוס ומכוש ומעילם ומשנער ומחמת גו"⁹⁶, גאולתם של כל בני"י משבעת הארצות, ומוסיף בכתוב "ומאיי הים", שקאי על חצי כדור התחתון, אשר, בעליית התחתון ביותר, מתעלים במילא שאר הארצות שלמעלה ממנו, כל שבעת הארצות, כללות העולם.

ויש לומר, שבשלימות דמספר שבע (שבע מאות ושבעים) נרמזת גם שלימות עבודתו של רבינו במשך כל ימי חייו, שבע עשירות⁹⁶ שנים, שבעים שנה (תר"ס – תש"י), ועד לגמר ושלימות עבודתו בעשור השביעי בחצי כדור התחתון (מהבית שמספרו שבע מאות ושבעים), כולל גם המשך העבודה בשנים שלאח"ז ע"י דור השביעי, "כל השביעין חביבין"⁹⁷ – שע"ז נעשית השלימות דמעשינו ועבודתינו כל זמן משך הגלות בכל שבעת הארצות שבעולם, ותיכף ומיד

(94) ראה לקו"ת ר"פ בהעלותך. ובכ"מ.

(95) להעיר, שגאולה שייכת לשביעי – "גאולה בשביעית .. שעתידין ליגאל בשביעית" (מגילה יז, ב).

(96) כולל גם השלימות דמאות (שהרי עבודתו היתה בתכלית השלימות ד"בן מאה כאילו מת ועבר ובטל מן העולם (ההעלם)) (אבות ספ"ה) – שכל עשר כלול מעשר (שבע מאות).

(97) ויק"ר פכ"ט, יא. וראה ד"ה באתי לגני ה' שי"ת בתחלתו. ובארוכה – ד"ה זה תשי"א.

רוחות העולם, ובאופן של פריצת גדר, שכל ד' רוחות העולם מתעלים לדרגת ארץ ישראל ("עתידה ארץ ישראל שתתפשט בכל הארצות"), כולל ובמיוחד שכל בתי כנסיות ובתי מדרשות שבכל העולם נקבעים בארץ ישראל ומתחברים לבית המקדש⁸⁸, בגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, עליו נאמר⁸⁹ "פרצת עליך פרץ", ודרשו חז"ל⁹⁰ "זה משיח, שנאמר⁹¹ עלה הפורץ לפניהם"⁹². ויש לקשר ב' הענינים – הרמז בתוכן המספר שבע מאות ושבעים ("בית רבינו") עם שמו (הראשון) של רבינו המרומז בפסוק "יוסיף אדני-י שנית ידו וגו'":

המספר שבע מאות ושבעים מורה על השלימות דמספר שבע – שבע כפי שכל א' כלול מעשר (מספר השלם), שבעים, ויתירה מזה, כפי שכל א' כלול ממאה (עשר פעמים עשר), שבע מאות, ועד לצירוף שניהם יחד, שבע מאות ושבעים.

והענין בזה:

מספר שבע קשור עם מציאות העולם, שנברא בשבעה ימים, שבעת ימי הבנין (שבע מדות)⁹³, וקשור גם עם בירור העולם ע"י עבודתם של ישראל, שנחלקים לז' סוגים, ז' מדרגות בעבודת ה' (שבע מדות), שבעת

(88) ויש לומר, שזהו"ע פריצת גדר דבית המקדש, ע"ד ובדוגמת (ובמכ"ש וק"ו) מהפריצת גדר דירושלים כולה, כמ"ש (זכרי' ב, ח) "פרצות תשב ירושלים" [וביחד עם זה – "אני אהי' לה גו' חומת אש גו'" [שם, ט.].

(89) וישב לז, כט.

(90) אגדת בראשית ספס"ג. וראה ב"ר ספפ"ה ובפרש"י.

(91) מיכה ב, יג.

(92) ולהעיר, ש"בית משיח" בגימטריא "פרצת" (770). ודו"ק.

(93) ראה שו"ת הרשב"א ח"א ס"ט. ועוד.

"וַיֵּאָהִי לָהֶם לְמִקְדָּשׁ מְעַט .. זֶה בֵּית רַבִּינוּ שְׁבַבְבֵּל"

ד"ר בית רבינו שבבבל" – ש"נסע מקדש וישב שם", ו"הוא מקום המקדש גופי' דלעתיד", ועד שבו יתגלה מקדש העתיד ומשם יחזור לירושלים – מובן גודל הזכות דכאו"א מישראל להשתתף בגופו ובממונו¹⁰⁵ (וכל המרבה הרי זה משובח) בבניית "בית רבינו שבבבל", כהכנה לירידת והתגלות מקדש העתיד תיכף ומיד ממש.

והזמן גרמא – בשנת הצדי"ק – כמודגש בתהלים מזמור צדי"ק¹⁰⁶ (השייך לשנה זו¹⁰⁷) שהתחלתו "ה' מעון אתה היית לנו בדור ודור", שקאי (גם) על בתי כנסיות ובתי מדרשות¹⁰⁸, וסיומו וחיותמו "ויהי נועם ה' אלקינו עלינו גו' ומעשה ידינו כוננהו", שקאי על השראת השכינה במשכן (ומקדש)¹⁰⁹.

ויה"ר שעוד לפני הגדלת והרחבת "בית רבינו שבבבל", יתגלה וירד מן השמים מקדש העתיד, "מקדש אדני-י כוננו ידיך"¹¹⁰, בית המקדש השלישי והמשולש (שכולל גם המשכן ובית ראשון ובית שני¹¹¹), שיתגלה תחילה ב"בית רבינו שבבבל", שגם הוא "בית משולש", בית הכנסת (תפלה), בית המדרש (תורה), ובית מעשים טובים (גמילות חסדים), ומשם יחזור לירושלים, ביחד עם

"יוסיף אדני-י שנית ידו גו' ואסף נדחי ישראל גו'", עי"ז ש"פרצת (בגימטריא שבע מאות ושבעים) עליך פרץ", "עלה הפורץ לפניהם". ח. ובכל זה ניתוסף הדגשה יתירה בתקופה האחרונה:

העבודה דהפצת התורה והיהדות והמעיינות חוצה מ"בית רבינו" ("770") הולכת ונמשכת וביתר שאת וביתר עוז גם לאחר (עשר שנים האחרונות ב)חיים חיותו בעלמא דין, יותר מארבעים שנה (תש"י – תש"נ), באופן ד"נתן ה' לכם לב לדעת ועינים לראות ואזנים לשמוע"⁹⁸, ונמצא, ש"בית רבינו" ("770") הוא בבחינת "תלפיות", "תל שכל פיות פונים בו", יותר מיובל שנים (ת"ש – תש"נ), "עד עולם"⁹⁹.

וענין זה מודגש עוד יותר כשרואים במוחש שהולך וניתוסף ביתר שאת וביתר עוז במספר בנ"י שבאים ל"בית רבינו", "ברוב עם הדרת מלך"¹⁰⁰ (כולל גם "מאן מלכי רבנן"¹⁰¹), ובפרט נשיא (מלך) הדור, ונעשה צורך והכרח להגדיל ולהרחיב¹⁰² עוד יותר¹⁰³ את "בית רבינו", ועד להגדלה והרחבה שהיא באופן דפריצת גדר, "פרצת" (בגימטריא 770), כמו בנין בית חדש¹⁰⁴.

וע"פ האמור לעיל ע"ד גודל העילוי

(98) תבוא כט, ג.

(99) שמואל א א, כב ובפרש"י. ירושלמי ברכות פ"ד ה"א. וראה קידושין טו, א. מכילתא ופרש"י משפטים כא, ו.

(100) משלי יד, כח.

(101) ראה גיטין סב, סע"א. זח"ג רנג, ב – ברע"מ.

(102) "לחזק את הבנין ולהגביהו... שנאמר ולרומם את בית אלקינו" (רמב"ם הל' ביהב"ח פ"א הי"א – בנוגע לביהמ"ק, ועד"ז בנוגע לביהכנ"ס וביהמ"ד – ראה רמב"ם הל' תפלה פ"א ה"ב).

(103) נוסף על הרחבתו (וכמ"פ) במשך השנים שלפנ"ז.

(104) ועד להנחת אבן פינה.

(105) ע"ד ובדוגמת בית המקדש – ש"הכל חייבין לבנות ולסעד בעצמן ובממונם כו" (רמב"ם הל' ביהב"ח פ"א הי"ב).

(106) לאחר סיום וחיותם מזמור פ"ט: "אשר חרפו עקבות משיחך", "ברוך ה' לעולם אמן ואמן".

(107) ע"פ המנהג המקובל מהבעש"ט לומר המזמור תהלים המכוון למספר שנותיו (ראה אגרות קודש אדמו"ר מהור"י צח"י ע' נג).

(108) כנ"ל הערה 4.

(109) ראה פרש"י עה"פ. פקודי לט, מג. שמיני ט, כג. ועוד.

(110) בשלח טו, יז. וראה פרש"י ותוס' שבהערה 28. ועוד.

(111) ראה זח"ג רכא, א.

"וַיָּאֵהִי לָהֶם לְמִקְדָּשׁ מְעַט .. זֶה בֵּית רַבִּינוּ שְׁבַבְבֵּל"

והלכו עמים רבים¹¹² ואמרו לכו ונעלה אל הר ה' אל בית אלקי יעקב ויורנו מדרכיו ונלכה באורחותיו כי מציון תצא תורה ודבר ה' מירושלים¹¹³, "תורה חדשה מאתי תצא"¹¹⁴, תיכף ומיד ממש.

(משיחות ש"פ נח תשמ"ז. ש"פ
פינחס וב"ח סיון תנש"א. ועוד)

(113) ישעי' ב, ב-ג.

(114) שם נא, ד. ויק"ר פ"ג, ג.

כל בתי כנסיות ובתי מדרשות שבכל העולם שיקבעו בארץ ישראל ובירושלים, מחובר למקדש, וביחד עם כל בני"י שבכל קצוי תבל, כמ"ש²⁶ "והביאותים אל הר קדשי ושמחתים בבית תפלתי .. כי בתי בית תפלה יקרא לכל העמים"¹¹², "נכון יהי' הר בית ה' בראש ההרים ונשא מגבעות ונהרו אליו כל הגוים"¹¹² (112) ומעין זה גם בסוף זמן הגלות – ש"בית רבינו שבבבל" "יקרא (גם) לכל העמים", ע"י ההשתדלות בהפצת הלימוד והקיום דמצוות שנצטוו בני נח, כפס"ד הרמב"ם בהל' מלכים ספ"ח.

תניא יומי - ט' סיון [שנה פשוטה]

והנה, מכאן תשובת המינים וגילוי שורש טעותם, הכופרים בהשגחה פרטית ובאותות ומופתים התורה, שטועים בדמיונם הפוזב, שמדמין מעשה ה' – "עושה שמים וארץ" למעשה אנוש ותחבולותיו, כי כאשר יצא לצורך כלי – שוב אין הכלי צריך לידי הצורך, כי אף שידי מסולקות הימנו והולך לו בשוק – הכלי קיים בתבניתו וצלמו ממש כאשר יצא מידי הצורך, כך מדמין הסכלים האלו מעשה שמים וארץ. אף "טח מראות עיניהם", ההכדל הגדול שבין מעשה אנוש ותחבולותיו, שהוא יש מ"ש, רק שמשנה הצורה והתמונה מתמונת חתיכת כסף לתמונת כלי, למעשה שמים וארץ, שהוא יש מאין, והוא פלא גדול יותר מקריעת ים סוף על דרך משל, ש"הולך ה' את הים ברוח קדים עזה כל הלילה ויפקעו המים", ו"נצבו כמו גֵד" וכחומה ואילו הפסיק ה' את הרוח כרגע – היו המים חוזרים וניגרים במוך דרךם וטבעם, ולא קמו כחומה בלי ספק, אף שהטבע הזה במים גם כן נברא ומחודש יש מאין, שהרי חומת אבנים נצבת מעצמה בלי רוח, רק שטבע המים אינו כן; וכל שכן וקל וחומר בבריאת יש מאין, שהיא למעלה מהטבע, והפלא ופלא יותר מקריעת ים סוף, על אחת כמה וכמה שבהסתלקות פח הבורא מן הנברא חס ושלום – ישוב הנברא לאין ואפס ממש. אלא צריך להיות פח הפועל בנפצל תמיד, להחיותו ולקיימו. והן הן בחינות אותיות הדבור מעשרה מאמרות שבהם נבראו, ועל זה נאמר: "ואתה מחיה את כולם" – אל תקרי "מחיה", אלא "מהנה", דהיינו, יש מאין, ו"אתה" – הן בחינות האותיות מאל"ף ועד תי"ו, והה"א – היא ה' מוצאות הפה, מקור האותיות. ואף שאין לו דמות הגוף – הרי מקרא מלא דבר כתוב: "וידבר ה'", "ויאמר ה'", והיא בחינת התגלות הכ"ב אותיות עליונות לנביאים, ומתלבשות בשכלם והשגתם במראה הנבואה, וגם במחשבתם ודיבורם, כמו שכתוב: "רוח ה' דבר בי, ומלתו על לשוני", וכמו שאמר האר"י זכרוננו לברכה [בשער הנבואה]. וכעין זה היא התלבשות האותיות בפרואים, כדקתיב: "בדבר ה' שמים נעשו, וברוח פיו כל צבאם", רק, שהיא על ידי השתלשלות רבות ועצמות, עד שייורדות לעשיה גופנית, מה שאין כן השגת הנביאים, היא באצילות המתלבשת בעולם הבריאה:

הקב"ה מתפלל לעם ישראל!

"שְׁגִבְנוּ" "טְהַרְנוּ" כי יש רק הקב"ה אחד. גם ברור שהקב"ה אינו אומר "אנא בכח" אמנם בנוסף קצת שונה - כגון - במקום "יְמִינֶךָ" יגיד הקב"ה "יְמִינִי" ובמקום "תְּתִיר" יגיד "אֲתִיר" - כי אם הקב"ה יאמר "אֲתִיר" - זה מיד יִשָּׁנָה הראשי-תיבות של תפילת "אנא-בכח" - וידוע שהר"ת של "אנא בכח" הוא שם (של הקב"ה) של מ"ב אותיות¹ - וא"כ הוא בתכלית הדיוק לכל אותיותיו וראשי-תיבותיו.

ב. לכאורה הקב"ה אינו אומר "כְּעֶמְךָ" (וימי כְּעֶמְךָ [יִשְׂרָאֵל . .]) [ראה בגמרא שם] - כי יש רק הקב"ה אחד - וא"כ אין למי לפנות ולומר "כְּעֶמְךָ", והקב"ה הוא אמת לאמיתו - ולכ"פ היה צריך לומר "וימי כְּעֶמְךָ [יִשְׂרָאֵל . .]".

ג. בשמונה-עשרה הקב"ה אינו אומר "ברוך אתה ה' . . אבותינו . . הא-ל הגדול . . כי יש רק ה' אחד - ולכן לא יאמר הקב"ה "אתה ה'" ח"ו, וכן לו יאמר "הא-ל הגדול . .", וכן לא יאמר הקב"ה "אבותינו" כי אין להקב"ה אב, וכן הלאה.

ד. "אדון עולם" - ברור שהקב"ה אינו אומר "אדון עולם" - כי יש רק אדון עולם אחד שזה הקב"ה. וכן הלאה.

ונמצא שכל זה מסתרי-תורה - שְׁעַם-הַיּוֹת שהקב"ה אכן מתפלל ("מה שהוא עושה אומר לישראל לעשות" כנ"ל) - מ"מ הקב"ה אינו מתפלל כמו שהוא מצווה לנו להתפלל - וזה מסתרי תורה. [ש.ג.]

ידוע שהקב"ה מתפלל - כי הרי כל מה שהקב"ה מצווה לנו לעשות - גם הקב"ה הוא עושה בעצמו, שנאמר¹ "מְגִיד דְּבָרָיו לִיעֲקֹב חֲקָיו וּמִשְׁפָּטָיו לְיִשְׂרָאֵל", "מה שֶׁהוּא עוֹשֶׂה הוּא אוֹמֵר לְיִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת"², וא"כ ברור שהקב"ה מתפלל,

- והקב"ה מתפלל לעם-ישראל.

ויש להביא כמה ראיות שהקב"ה מתפלל לעם ישראל - דאיתא בגמרא³ "ומי מִשְׁתַּבַּח קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא בְּשִׁבְחָהּ דְּיִשְׂרָאֵל? אֵין . . אֲתָם עֲשִׂיתוּנִי חֲטִיבָה אַחַת בְּעוֹלָם, שְׁנֵאמַר: "שָׁמַע יִשְׂרָאֵל ה' אֱלֹהֵינוּ ה' אֶחָד", וְאֲנִי אֶעֱשֶׂה אֲתָכֶם חֲטִיבָה אַחַת בְּעוֹלָם", שְׁנֵאמַר "ומי כְּעֶמְךָ יִשְׂרָאֵל גּוֹי אֶחָד בְּאֶרֶץ"⁴, ונמצא - שכשם שישראל מתפללים להקב"ה ואומרים "שָׁמַע יִשְׂרָאֵל ה' . . כֵּן - כֵּן - פְּמִים הַפְּנִים לַפְּנִים"⁵ - הקב"ה מתפלל לעם ישראל ואומר "ומי כְּעֶמְךָ יִשְׂרָאֵל . .". וכן בהמשך הסוגיא "כי מי גוי גדול". וכן - כמו שאנחנו מתפללים ומשבחים להקב"ה ואומרים "הללויה" "ישתבח שמך" - כן הקב"ה מתפלל ומשבח לישראל ואומר "אשריך ישראל" [ראה המשך הסוגיא].

ומעתה נברר כמה עניינים בתפלות של הקב"ה:

א. למרות שהקב"ה אכן מתפלל (כנ"ל) - מ"מ הקב"ה אינו אומר "אנא-בכח" - כי יש רק הקב"ה אחד - ואין למי לומר "יְמִינֶךָ", "תְּתִיר", "עֲמֶךָ", וכו'. כן גם הקב"ה לא יאמר

(1) תהלים קמ"ז, י"ט.

(2) שמו"ר ל', ט.

(3) ברכות ו', א'.

(4) שמואל ב', ז, כ"ג.

(5) משלי כ"ז, י"ט. וראה תניא פמ"ו.

(6) "שם בן ארבעים ושתים אותיות אין מוסרין אותו אלא . . " [קידושין ע"א ע"א].

הרבי מתלבש כמו הקב"ה

אחד ואחד מישראל¹¹,

וע"כ מי שלא התלבש כל ימיו עם מעיל סגור וחולצה בפנים מסודרים (כמנהג כמה בחורים), צריך תיכף-ומיד להשתנות¹² אל הקצה השני, וכמ"ש הרמב"ם "ירחיק עצמו לקצה השני וינהוג בו זמן רב עד שיחזור בו לדרך הטובה"¹³,

וללבוש עניבה שחורה - עכ"פ שלא להיות נחות - "לא נופל אנכי ממנו בנדאי"¹⁴ - שלא "ליפול ולהיות נחות" מאחינו בית ישראל שלובשים עניבה בכל יום ממש, וללבוש סירטוק - עכ"פ שלא ליפול ולהיות נחות מאחינו החסידים - כולם תלמידי הבעש"ט - שלובשים סירטוק בכל יום ממש (גם בחורים לפני החתונה), ועוד וג"ז עיקר - כדי להיות כלול מכלל ישראל - ועמך כולם צדיקים - כולל כל אלה שלובשים עניבה, וכל אלא שלובשים סירטוק,

ואעכו"כ טעם לכל זה - להידמות אליו גם בלבושו החיצוניים - שכל תנועה של צדיק בתכלית הדיוק - להידמות להקב"ה, לרבי, שהקב"ה דומה לצדיק יסוד עולם וצדיק יסוד עולם דומה להקב"ה.

בונים בית המקדש השלישי עכשיו מחובר ל"770", שיימצא וייקרא - הכתובת של בית המקדש השלישי - הוא: "ה' אחד"¹⁵ בשדרת חב"ד", ברוקלין, ניו יורק, ארץ ישראל הגלובלית¹⁶ - ומברוקלין - לירושלים [ראה בפנים ס"ד-ה-ו].

(11) הובא בלקו"ת ר"פ נשא (כ, סע"ב) בשם "ארז"ל. וראה ראשית חכמה שער האהבה פ"ו קרוב לתחלתו (ד"ה ושני פסוקים - סט, ב). ועוד. - נסמן בלקו"ת חכ"ז ע' 414.
(12) ולהוסיף טעם לכל זה: כי הרי אלה החסידים שכן לובשים סירטוק כל יום - ואלה אחינו בית ישראל שכן לובשים עניבה כל יום - מסתכלים על אלה שלא לובשים סירטוק או עניבה בכל יום - ועאכו"כ אלה עם חולצה בחורץ - מסתכלים עליהם כמו "נעבידך" - "מקסן", וגם כשעושים "מבצעים" או נותנים דבר-תורה - לא ייקשירו בולם - ואינן נראה אמיתי-רציני-פנימי אם אתה מתלבש כמו ש'לוקף - ה' ירחם!
(שהרי הנפש משפיע על הלבוש - והלבוש משפיע על הנפש. וכמו ש"מבשרי אחזה אלוה" - ככה ממש מ"לבושי אחזה הכל", כולל מעמד-ומצב-ומדריגתו האמיתי של הבן-אדם, וד"ל). וע"כ חייבים להתלבש באופן שהחיצוניות יתאים, ויגא, ויגא לכל את הפנימיות שלך - ויקדש שם שמים לכל - כמו הרבי.

(13) רמב"ם, הלכות דעות, פ"ב, ה"ב.

(14) ראה תניא, פי"ד.

(15) ע"ד בראשית כ"ח, י"ט. בראשית כ"ב, י"ד. שמות י"ז, ט"ו.

(16) "ארץ-ישראל..תתפשט בכל הארצות" [ראה ספרי דברים בתחלתו. פס"ר פ' שבת ור"ח. יל"ש ישע"י רמז תקג. וראה בפנים ס"ה. "מאן דא ארץ יש"ר"ל" (ראה בהקדמה)].

ידוע - ש"צדיקים דומים לבוראם"¹. והיינו - מאחר שהבן נמשך מהאב² - ובנים אתם ליהוה אלהיכם³, לכן - צדיקים (ועמך כלם צדיקים⁴) - דומים להקב"ה בעצם מציאותם, וכמ"ש "בצלם אלקים"⁵,

ובפרט צדיק יסוד עולם - נשיא הדור - שבוודאי גם מקיים בהידור גדול "להידמות אליו" - "והלכת בדרכיו"⁶, וכמ"ש הרמב"ם "שצונו להדמות בו יתעלה כפי היכולת"⁷, "אדמה לעליון"⁸,

ובפרט שכל תנועה של צדיק מדויק בתכלית - וכמ"ש ב"היום-יום"⁹: "תנועת צדיק, ומכל שכן ראה או שמיעת קול, צריך לפעול שלא ישכח לעד",

ובדרך צחות-רצינית - כמו השיר הידוע "פשהרבי רוקד, רוקדים כל החסידים. פשהרבי מזמר, מזמרים כל החסידים", ואחד הטעמים לזה - כנ"ל - שכל עניין ותנועה של צדיק מדויק בתכלית וצריך לזכרו וגם לשמור ולעשותו בדיוק כמו הרבי,

ולענייננו - ולמעשה בפועל: בונים, ומתכוונים להכנס לבית המקדש השלישי - צריכים להידמות עוד יותר להקב"ה, ולהוסיף בתורה ומצוות בהידור.

וע"כ - צריכים כל הזכרים ללבוש עניבה שחורה - כמו הרבי - לקיים להידמות אליו בכל ענין, וללבוש סירטוק ("קאפאטה") כל יום - להדמות לרבי בכל יום ויום ובכל רגע ממש,

ובוודאי שצריכים להיות מסודרים מאוד לקדש שם שמים - חלק אלוה ממעל¹⁰ - הקב"ה בכבודו ובעצמו השוכן בנו - "ושכנתי בתוכם" "בתוך כל

(1) רות רבה פ"ד, ג. וראה ב"ר פס"ז, ח. ועוד.

(2) ראה תניא פ"ב.

(3) דברים י"ד, א'. וראה תניא שם.

(4) ישע"י ס', כ"א.

(5) בראשית א', כ"ז.

(6) דברים כ"ח, ט'.

(7) ספר המצוות, מצוה ח'.

(8) ישע"י י"ד, י"ד.

(9) היום-יום, י"ד טבת.

(10) ראה תניא שם. איוב ל"א, ב.

וְהָיָה ה' לְמֶלֶךְ עַל-כָּל-הָאָרֶץ

וא"כ - הרי מאחר ומשיח המלך הוא כולא חד עם מלך מלכי-המלכים הקב"ה - הרי משיח והקב"ה הם רק מלך אחד על כל הארץ - דבוקים באחדות תמידית, דירה לה' בתחתונים⁹.

ב. ולהוסיף - שמכ"ז יובן מה שאומרים בתפילה "אין באלקינו ... אתה הוּא אלקינו, אתה הוּא אֲדוֹנֵנוּ .". - ויובן ייתור מילת "הוּא" - דלכאורה היה לו לומר "אתה אלקינו, אתה אֲדוֹנֵנוּ, אתה מֶלְכֵנוּ, אתה מוֹשִׁיעֵנוּ" כמו השאר "אין כאלקינו .. מי כאלקינו .. נודה לאלוקינו .. ברוך אלוקינו" - והיה לו לומר גם "אתה אלקינו",

והטעם שמוסיפים מילת "הוּא" ואומרים "אתה הוּא אלקינו" במקום "אתה אלקינו" - כי הוּא פירוש אותו הוּא ממש - וכמו שאומרים: "אתה הוּא עד שלא נברא העולם, אתה הוּא מְשַׁנְבֵּר כו'", פירוש - "הוּא מְשַׁנְבֵּר" בלי שום שינוי, כְּדִכְתִּיב: "אֲנִי ה' לֹא שִׁנִּיתִי"¹⁰, וכן בהמשך התפילה "אתה-הוּא ה' האלקים בשמים ובארץ" כלומר - אותו "הוּא" שהוא בשמים זה אותו הוּא שהוא בארץ בלי שום שינוי, וכן אומרים "אתה הוּא אלקינו, אתה הוּא אֲדוֹנֵנוּ, אתה הוּא מֶלְכֵנוּ, אתה הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ" - כלומר - אותו "הוּא" שהוא "אלקינו" זהו אותו "הוּא" שהוא

א. נברר איך ששני מלכים ימלכו באותו זמן - והיינו - שגם הקב"ה יהיה מלך על כל הארץ ("וְהָיָה יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל-כָּל-הָאָרֶץ"¹) וגם מְשִׁיחַ יהיה מלך על כל הארץ ("וַיֵּרֶךְ מִיָּם עַד-יָם וּמִנְהָר עַד-אֶפְסַי-אֶרֶץ"²) - באותו זמן וביחד - למרות שרק מלך אחד יכול למלוך באותו זמן - כדקיימ"ל ד"אין מלכות נוגעת בַּחֲבֵרָתָהּ אִפְּיָלוּ כְּמֵלֶךְ נִימָא"³.

והטעם שמשִׁיחַ יהיה מלך באותו זמן שהקב"ה יהיה מלך - הוא - כדאיתא בגמ'⁴ "עֲתִידִין צְדִיקִים שֶׁנִּקְרְאוּ עַל שְׁמוֹ שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא . . שְׁלֹשָׁה נִקְרְאוּ עַל שְׁמוֹ שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְאֵלוּ הֵן צְדִיקִים וּמְשִׁיחַ וִירוּשָׁלַיִם . . מְשִׁיחַ דְּכֵתִיב וְזֶה שְׁמוֹ אֲשֶׁר יִקְרָא ה' צִדְקָנוּ".

ובפירוש הרשב"ם שם: "נִקְרָאוּ עַל שְׁמוֹ - שְׁיָהָא שְׁמֵם ה'".

ובפירוש רבינו גרשום שם: "שיתקראו על שמו. ה' ממש יקראו להם".

ועוד - ש"ישראל אורייתא וקוב"ה כולא חד"⁵, ו"בְּמְשִׁיחַ נִתְּתָה אֵתָהּ - הָאֵין-סוּף בְּעֶצְמוֹ"⁶,

ונמצא מכל זה - ומצד גודל מעלתו של משיח⁷ - שהוא תמיד דבוק בה' ועד למדריגת רשב"י - 'בחד קטירא אתקטרנא ביה בקב"ה' 'נשמתי ביה אחידא ביה להטא ביה אתדבקת'⁸ היינו "כולא חד" עם הקב"ה,

(1) תפילת שחרית. זכרי' י"ד, ט'.

(2) תהלים ע"ב, ח'.

(3) ברכות מ"ח, ב. שבת ל', א'. ובכ"מ.

(4) בבא בתרא ע"ה, ב'.

(5) ראה זח"ג עג, א.

(6) ראה "דרך מצוותיך (טעמי המצוות)", מצוות "מינוי מלך", ס"ג.

(7) "קרום וְנִשְׂא וְנִכָּה קָאד" [ישע' נ"ב, י"ג].

(8) אדרא זוטא - זח"ג רפח, א. רצב, א.

(9) תנחומא, נשא ט"ז. וראה תניא פל"ו.

(10) תניא רפ"כ.

גם "מושיענו" (גואל צדק - משיח צדקנו),

וזהו גם מה שאומרים (בהמשך ה"כתר" בתפילת מוסף) "הוא יושיענו ויגאלנו" - למרות שהגואל צדק ("ויגאלנו") הוא משיח - מ"מ היות וישראל וקב"ה כולא חד (כנ"ל) - הרי משיח הוא "כולא חד" עם הקב"ה, וגם משיח נקרה ה' צדקנו כנ"ל [בבא בתרא ע"ה, ב] "עתידין צדיקים שנקראין על שמו של הקדוש ברוך הוא . . . שלשה נקראו על שמו של הקדוש ברוך הוא ואלו הן צדיקים ומשיח וירושלים . . . משיח דכתיב וזה שמו אשר יקראו ה' צדקנו" - ובפירוש הרשב"ם שם: "נקראו על שמו - שיהא שמום ה'" (ועוד כנ"ל).

וזהו גם מש"כ "רוח אלהים מרחפת על פני המים" - ופי' רבינו בחיי: "רוח אלהים: זה רוח של משיח. והיינו כנ"ל בארוכה.

וזהו גם מה שאומרים (בהמשך ה"כתר" בתפילת מוסף) "הן גאלתי אתכם . . . להיות לכם לאלקים" - למרות שהגואל צדק ("גאלתי אתכם") הוא משיח, מ"מ הרי משיח הוא כולא חד עם האלקים [ראה בבא בתרא שם. וזהר שם. ובכ"מ] - ופירוש "הן גאלתי אתכם . . . להיות לכם לאלקים" הוא - שאותו הוא (ראה לעיל פירוש הוא ב"אתה הוא אלקינו") שגאל אותנו - הוא אותו הוא "להיות לכם לאלקים". [ש.ג.]

"אדוננו" - בלי שום שינוי, וזהו אותו "הוא" שהוא גם "מלכנו" (מלך על כל הארץ - כנ"ל) וזהו אותו "הוא" שהוא גם "מושיענו" (גואל צדק - משיח צדקנו) - והיינו שהכל אחד יחיד ומיוחד - כל הארבע תוארים - בלי שום שינוי - ופירוש "אתה הוא אלקינו, אתה הוא אדוננו, אתה הוא מלכנו, אתה הוא מושיענו" - ש"הקב"ה הוא אלקינו . . . הוא אדוננו (כבוד קדושת צדיק יסוד עולם, נשיא דורנו אדוננו מורנו ורבינו) .. הוא מלכנו מושיענו (מלך המשיח - שמשיח הוא גם מלך - וגם המושיע - הגואל צדק),

וכ"ז - כי ישראל וקב"ה כולא חד (כנ"ל) - ואין עוד מלבדו.

וכמו שאמר הרבי "איזו עצמות ומהות אליין כביכול משיח צדקנו"¹¹.

ג. ויש להביא עוד דוגמא וגם ראי' לזה - מתפילת "כתר יתנו לך ה' אלקינו . . . שבתפילת מוסף - מה שאומרים "הוא אלקינו, . . . הוא מלכנו, הוא מושיענו" - כנ"ל - שאין עוד מלבדו - והכל אחד - הקב"ה אחדות פשוט - וכנ"ל - שאותו "הוא" שהוא אלקינו זה אותו "הוא" שהוא גם "מלכנו" (מלך המשיח) וזהו אותו "הוא" שהוא

(11) ראה שיחת ש"פ חיי-שרה ה'תשנ"ב, סי"ד.

לוח היום יום...

יום רביעי ט' סיון

שיעורים: חומש: נשא, שני עם פירש"י. תהילים: מ"ט-נ"ד. תניא: ראה עמוד 15.

רמב"ם ג' פרקים: סדר תפילות כל השנה. שבת א-ב. רמב"ם פרק א': עבודת כוכבים א.

די וועלט דארף האבען טהרת האויר. טהרת האויר איז נאר דורך אותיות התורה. די אותיות שבתורה זיינען א שמירה כללית און א שמירה פרטית. חלוקת השתא סדרי משנה [בעל-פה] איז א "ובלכתך בדרך" דיקער. די משנה משניות וואס מען וועט חזר'ן וואו מען וועט זיין, אין וואס פאר א פלאץ מען וועט זיין, וועט באלייכטען די פארבינדונג פון ישראל מיט קוב"ה [קודשא בריך הוא]. משנה איז אותיות נשמה. עס איז זייער שווער צו געפינען די ווערטער אויסצודריקען דעם גרעסטען תועלת בעזה"י [בעזרת ה' יתברך] אין דער שמירה כללית און דער שמירה פרטית, וואס דער כסדר/דיגער חזר'ן משניות וועט בעזה"י [בעזרת ה' יתברך] בריינגען. און עס פעלען אויס די ווערטער צו באשרייבען דעם גרויסען נחת רוח, וואס מען וועט פארשאפען דעם בורא עולם ב"ה [ברוך הוא].

סימנים ורמזים

א.

רשב"י קשור לגאולה¹: רבי שמעון בר יוחאי – מייסד תורת הקבלה.

רשב"י קשור לגאולה²: האר"י: רבי יצחק בן שלמה – מייסד קבלת האר"י.

רשב"י קשור לגאולה³: רבי ישראל בעל שם⁴ – מייסד תורת החסידות.

רבי שמואל בן יצחק – "בעל-הנס" של בניין בית המקדש (ראה עמוד האחרון).

ב. עֲלִיתָ לְמָרוֹם שְׁבִיתָ שָׁ.ב.י.⁵

ג. "שמואל-ל" יש בו כל 4 אותיות שבמלת "שלום" ("שלום יהיה בימיו"⁶), משא"כ בשלמה המלך – (שעליו נאמר "שלום יהיה בימיו") – הרי ב"שלמה" יש רק 3 אותיות ממלת "שלום". ע"כ ב"שמואל-ל" יהי' שלום אמיתי, נצחי, שלום עולמי-גלופלי⁷ עוד יותר מבזמן שלמה המלך.

ד. אחרי הצמח צדק⁸ בא המהר"ש⁹.

ה. המהר"ש קשור עם ספירת תפארת (שבת"ת¹⁰) - והוא הָיָה והוא הָיָה והוא הָיָה - פתפאָרָה [פירוש: שנתאוה הקב"ה להיות לו דירה בתחתונים¹¹ (עצומ"ה בגוף¹²)].

ו. בית המקדש השלישי יהיה מרובה בזהב - דתניא¹³: "זה אלי ואנוהו - התנאה לפניו במצות". ולכן יהיו בביהמ"ק גם אבני-זהב ("גאלד-שטיין").

ז. ואבני-זהב הם יפים מאוד - תפארת.

ח. והיינו - ש"שמואל-ל" (תפארת) "גאלד-שטיין" (תפארת) - זה -

תפארת שבתפארת¹⁴.

ט. שם ה' נרמז לכה"פ 6 פעמים ב"שמואל-ל גאלדשטיין" [ראה הקדמה].

(1) "בהאי חיבורא דילך דאיהו ספר הזהר .. יפקון בי' מן גלותא ברחמים" [זח"ג קכד, ב (ברע"מ)].

(2) "מצוה לגלות זאת החכמה" [תניא אגה"ק סכ"ו (קמב, ב) בשם האריז"ל] - וראה הערה 3 והערה 1.

(3) "אימתי קאתי מר?" "לכשיפוצו מעיינותיך חוצה!" [ראה עמוד 3, והנסמן שם הערה 1].

(4) גם רבי ישראל בן שרה.

(5) תהלים ס"ח, י"ט.

(6) ראה אבן עזרה על תהלים ע"ב, ז'.

(7) "ארץ-ישראל..תתפשט בכל הארצות" [ראה ספרי דברים בתחלתו. פס"ר פ' שבת ור"ח. יל"ש ישע"י רמז תקג. וראה בפנים ס"ה.] "מאף דא ארץ ישראֵל" [ראה הקדמה].

(8) "הצמח צדק" - גימטריא פון שמו "מנחם מענדל" [ראה שיחת ש"פ תרומה ה'תש"נ].

(9) הרבי "שמואל-ל".

(10) ראה לוח "היום-יום", ב' אייר.

(11) תנחומא, נשא ט"ז. וראה תניא פל"ו.

(12) ראה תורת מנחם, התועדויות, שיחת אחרון-של-פסח, ה'שי"ת.

(13) שבת, קל"ג, ע"ב.

(14) ראה הערה 10.

The MOST PRECIOUS

By The Grace Of G-D Almighty.

אור לכ"ז אייר, ה'תשפ"ג

This evening – as I was walking in the streets of Boro Park – a young lad approached me and casually asked "Tzedakah!"...

So I reached into my pocket to grab all of my coins to give to him...,

But while doing so – the young lad said "Maybe you should keep it for someone who needs it more than me"...

But I immediately responded to him: "YOU ARE THE MOST PRECIOUS JEW In The Whole Wide World!!!" – and I poured all of my coins into his two outstretched hands.

We then started walking our separate ways –

– but then suddenly – the young lad stopped and yelled back "If you say THAT about me, HASHEM says THAT ABOUT YOU!!!"

=====

As per Divine Providence¹ – and the known saying of The Holy Ba'al Shem Tov – to learn from "Everything you hear or see"², and having FULFILLED The Holy Ba'al Shem Tov's saying "True Ahavas Yisroel: Even To A Jew You Never Met"... I have this to say:

NOW THAT HASHEM Has *Crowned* me (By Divine Providence!) As "THE MOST PRECIOUS JEW In The Whole Wide World!!!"³ – People Of The World:

We Need To Physically Build The Third Holy Temple!!!

[S.G.]

(1) "השגחה פרטית".

(2) היום-יום, ט' אייר. וראה כתר שם טוב, הוספות, רכד.

(3) וגם "כל הפוסל - במומו פוסל" [ראה קידושין ע', א.].

וְכַתְּתוּ חֲרָבוֹתָם לְאִתִּים

וְשָׁפַט בֵּין הַגּוֹיִם וְהוֹכִיחַ לְעַמִּים רַבִּים וְכַתְּתוּ חֲרָבוֹתָם לְאִתִּים¹. זאגט ישעי' - דער נביא הגאולה² - אז דא רעדט דער מלך המשיח³; און משיח די קעניג איז מוכיח - דורך די אלע אידן און שלוחים - וואס דאך יעדער איד איז א שליח⁴, - וואס געפינען זיך צווישן די אלע גוים און פעלקער:

- אז יעדער איינער זאל גלייך מכתת זיין נאר זיינע אייגענע כלי-זיין, אנהויבנדיק פון זיך אליין - דער עם הנבחר, דאס הייסט אז צה"ל זאל גלייך מכתת-זיין אלע און יעדער איינער פון זייערע כלי-זיין, וואס כדי צו מקיים זיין די נבואה פון "(וכתתו חרבותם) לאתים" איז דאס נאר שייך ווען מ'איז מכתת די אייגענע כלי-זיין, און זיי וועלן אלע דאס טאן מרצונם הטוב - וואס דער רצון טוב איז שוין דא. און דורך-דערוף - וועלן אלע פעלקער פון די גאנצע וועלט כאפן א זייער שטארקע התעוררות - ווי גערעדט פריער אין "גרן האטד"⁵ - "עֲמָדוֹ פֶּלֶן" - און וועלן אלע אויך אזוי טאן, וועלן אלע פעלקער פון די גאנצע וועלט⁶ אויך מכתת זיין אלע זייערע אייגענע כלי-זיין; און דאס איז וואס עס שטייט גלייך נאכדעם "לֹא־יִשָּׂא גוֹי אֶל־גּוֹי חֶרֶב וְלֹא־יִלְמְדוּ עוֹד מִלְחָמָה"⁷.

(1) ישעי' ב, ד.

(2) ראה ספר השיחות ה'תנש"א, עמוד 780.

(3) ראה רד"ק עה"פ.

(4) ראה שיחת ש"פ שלח, ה'תשמ"ג.

(5) ראה הקדמה.

(6) "מֵאֵךְ דָּא אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל" [ראה הקדמה]. "ארץ-ישראל..תתפשט בכל הארצות" [ראה ספרי דברים בתחלתו. פס"ר פ' שבת ור"ח. יל"ש ישעי' רמז תקג. וראה בפנים ס"ה].

(7) ישעי' שם.

קידוש ה': בלי משקפיים ברחוב

כשהולכים ברחוב - מורידים משקפיים !

ולא שמים המשקפיים בכיס - אלא מחזיקים המשקפיים ביד -

ומחזיקים המשקפיים ביד כל זמן הליכתו ברחוב - כדי שיראו עוד אנשים ובחורים - ויילמדו ממנו איך צריכים להתנהג - ובפרט - שלא להתבייש מאף-אחד "אל יבוש מפני המלעיגים".

וזה קידוש שם-שמים על כל פסיעה ופסיעה.

כל איפה שאפשר (ואינו מסוכן) - לא הולכים על המדרכה בכלל אלא הולכים על הכביש צמוד לרכבים החנויים - כדי לשמור יותר טוב על העיניים.

Sanctify Hashem: No Glasses In The Streets

When you walk in the street - take off your glasses!

And don't put the glasses in your pocket - but hold the glasses in your hand -

And keep the glasses in your hand the whole time while walking down the street - so that people see you doing this - and will learn from you how to properly behave - and in particular - not to be ashamed of anyone "don't be afraid of the mockers".

And this is the sanctification of Shem-Shamayim - for each and every step.

Wherever possible (and it's not dangerous) - don't walk on the sidewalk at all, but walk on the road next to the parked cars - to better protect your eyes.

גימטריאות

1748 בגימטריה	"שמואל-ל גאלדשטיין הרבי מליובאוויטש החדש"
1748 בגימטריה	"למען תהיה תורת יי בפיך"
1748 בגימטריה	"כי-הנה י-ה-נ-ה יצא ממקומו וירד ודרך על-במותי (במתי) ארץ"
1748 בגימטריה	"לשמור על הבית השלישי"
1748 בגימטריה	"שישו את ירושלים גילו בה כל אוהביה"
1748 בגימטריה	"אמר רבי עקיבא אשריכם ישראל"
1748 בגימטריה	"שירת הים תשפג" (ראה קליפ "וברוח אפיק" באתר: www.TheBeisHamikdosh.com)
1748 בגימטריה	"הטובה אשר עשה י-ה-נ-ה לדרך עבדו ולישראל עמו"
1748 בגימטריה	"אכן חלינו הוא נשא ומכאבינו סכלם ואנחנו חשבנו נגיע מכה אלהים ומענה"
1748 בגימטריה	"מפל-המקומת אשר נפצו שם"
1748 בגימטריה	"התורה נתונה לכל ישראל"
1386 בגימטריה	"הרבי שמואל-ל גאלדשטיין הוא המשיח"
1386 בגימטריה	"ונתה עליו רוח י-ה-נ-ה רוח חכמה ובינה רוח עצה וגבורה"
1386 בגימטריה	"אור חדש על-ציון תאיר"
1386 בגימטריה	"השמים החדשים והארץ החדשה"
1386 בגימטריה	"ימינך י-ה-נ-ה נאדרי בפת ימינך יהוה תרעץ אויב"
1386 בגימטריה	"אז נבקהו אלופי אדום אילי מואב יאחזמו רעד נמגו כל ישבי כנען"
1386 בגימטריה	"אור מקיף שבעת ימי הבנין"
1386 בגימטריה	"לכו-בנים שמעו-לי, יראת י-ה-נ-ה אלמדכם"
1386 בגימטריה	"ויעש המלך כסא-שן גדול ויצפהו זהב טהור"
1386 בגימטריה	"אחריכן אשפוך את-רוחי ונבאו"
1386 בגימטריה	"לירושלם עירך ומקדשך"
1386 בגימטריה	"מקדש את ישראל"
1803 בגימטריה	"עצמות ומהות שמואל-ל המשיח"
1803 בגימטריה	"הנני שלח מלאכי ופנה דרך לפני ופתאם יבוא אל היכלו האדון"
1803 בגימטריה	"ושב י-ה-נ-ה אלתיך את שבותך ורחמך"
1803 בגימטריה	"השנה שבה יתגלה לכל משיח צדקנו"
1803 בגימטריה	"ביום השמיני עצרת כי חנכת המזבח"
1803 בגימטריה	"קרוב אתה י-ה-נ-ה וכל-מצותיך אמת"
1803 בגימטריה	"המשפילי לראות בשמים ובארץ"

בס"ד. עם ישראל איז משתתף, צו

פראָדוצירן:

הונדערט-טויזנט דאלר

גאלד-און-דיאַמאַנטן

קרוין

Come Participate In The Fundraiser
To Produce Messiah's Royal Crown!

The King Messiah -

THE **NEW** LUBA VITCHER REBBE

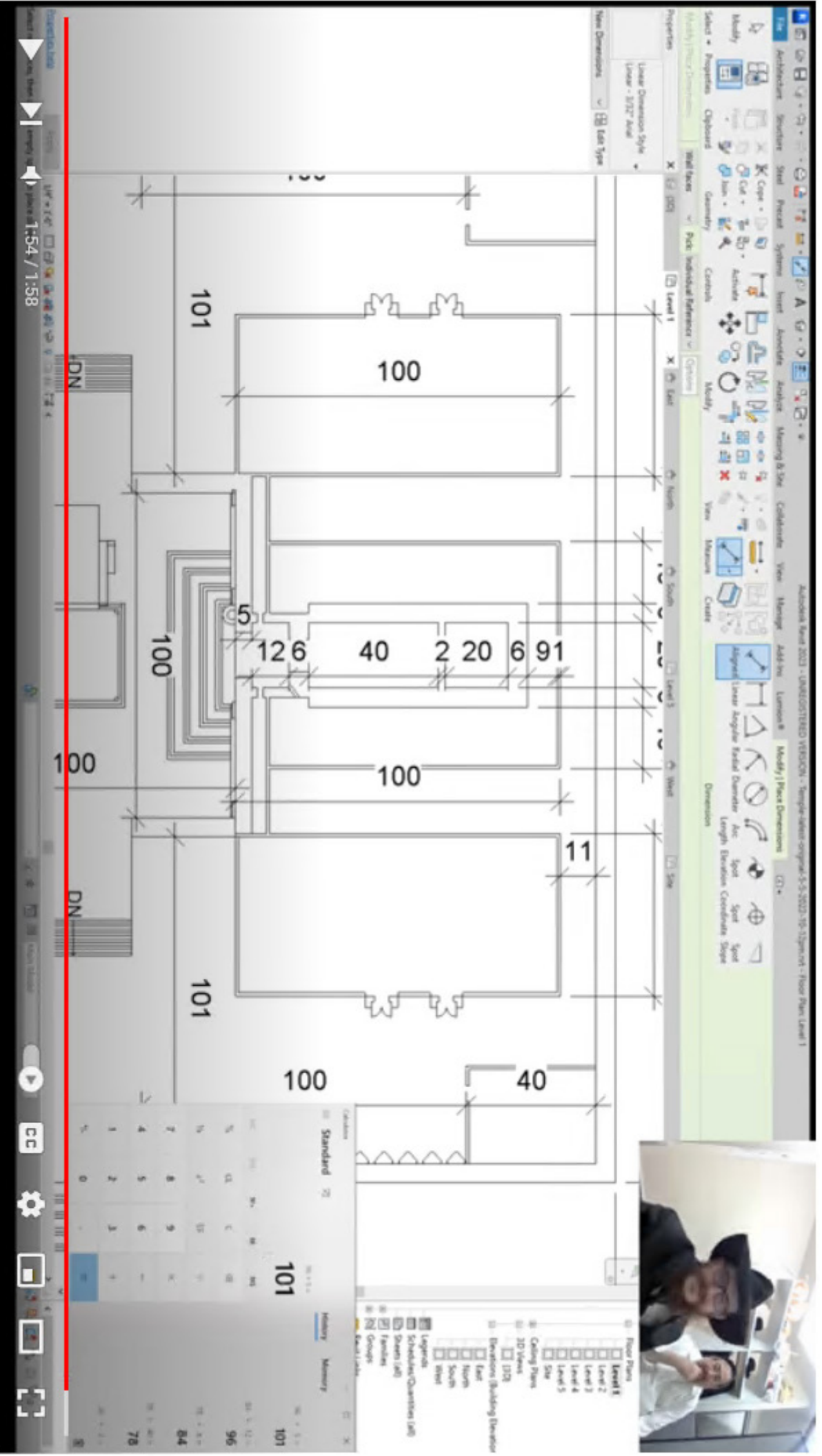
Is Producing - With The Support
Of All The Jewish People:

A **NEW** Gold & Diamond

CROWN

To Participate, visit:
www.TheBeisHamikdosh.com

Video on www.TheBeisHamikdosh.com

יְחִי עַם-יִשְׂרָאֵל לְנֶצַח!!!

לְחַיִּים נֶצַח יִיָּם!

זאָלסט לײַעבן אַף אײַביק!

You Should Live Forever! (1)

Que Vivas Para Siempre! (2)

(1) In order to live forever (if you are not Jewish) - all you have to do is: Observe And Disseminate The 7 Noahide Laws

[* שבע מצוות בני-נוח]

The "7 Noahide Laws" are:

1. Believe In 1 G-d: The G-d Who Created The World, The G-d Of The Jewish People.
2. Do not blaspheme.
3. Do not murder or kill.
4. Do not steal.
5. Do not eat from a live animal.
6. Do Not commit adultery.
7. Assist our efforts in establishing these 7 Laws in all courts of justice.

It's never too late to change - G-d is very compassionate.

(2) Para poder vivir para siempre (si no eres judio) - todo lo que tienes que hacer es: observar y difundir las 7 Leyes de Noé

[* שבע מצוות בני-נוח].

Las 7 Leyes de Noé son:

1. Creer En 1 Dio-s: El Dio-s Que Creó El Mundo, El Dio-s Del Pueblo Judío.
2. No blasfemar.
3. No asesinar ni matar.
4. No robar.
5. No comer de un animal vivo.
6. No cometer adulterio.
7. Ayude a nuestros esfuerzos en el establecimiento de estas 7 Leyes en todos los tribunales de justicia.

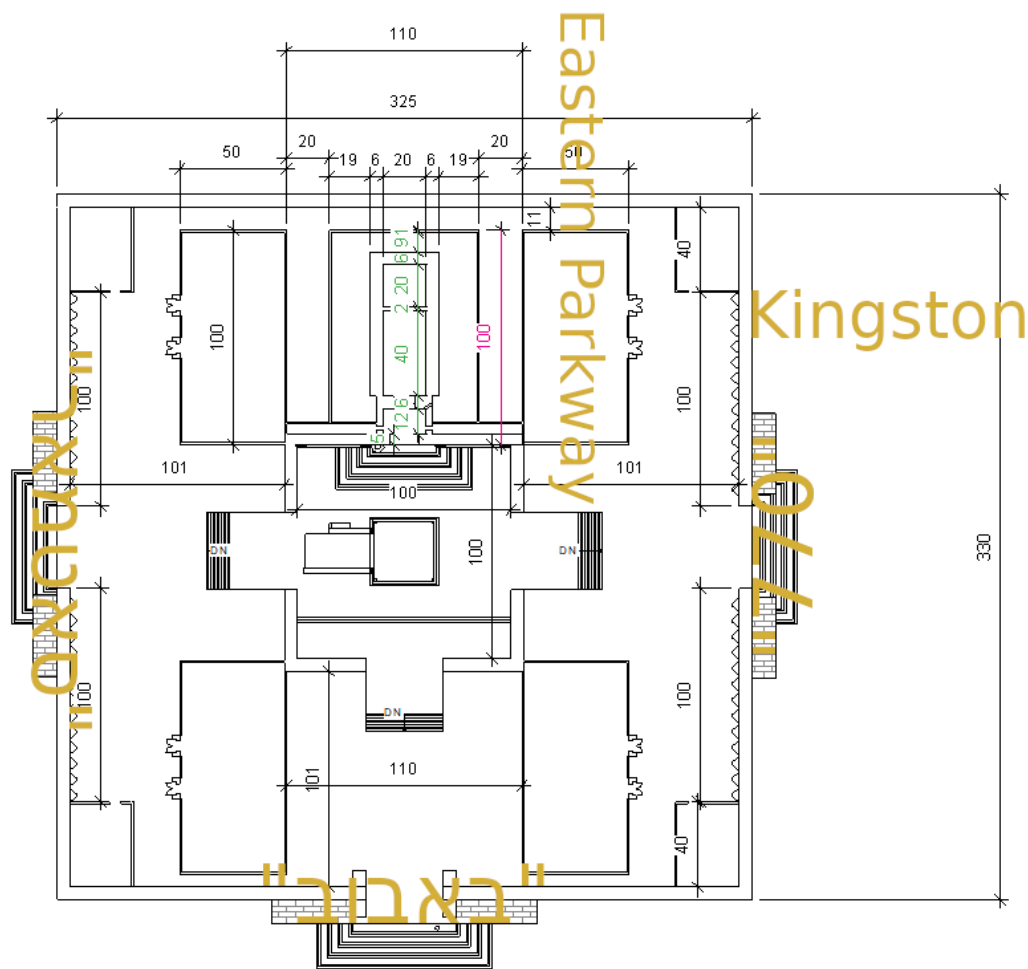
Nunca es demasiado tarde para cambiarse - Dio-s es muy compasivo.

* אודות ההשתדלות בהפצת ה"שבע מצוות בני-נוח" - ראה בפנים ס"ח, והערה 112.

¹מִקּוֹם אֶרֶץ אֵינוּ מִן הַמֶּדֶה

שני אֲדָרִיכָלִים שבדקו - ועוד אלפי יהודים שראו נס זה, הודו לה' שִׁישׁ פָּה נִס!

- הוא אינו פּוֹסֵק! הנס ממשיך כל הזמן - והנה הנס לפניכם - (הסבר הנס למטה):

הסבר הנס: זהו נס של "מקום ארון אינו מן המידה" בזמן הזה!

תמדוד אורך ההיכל מבחוץ = 100 אמה.

וכשתספור ביחד המדידות מבפנים - שעובר גם דרך קודש-הקדשים - מקום הארון - יצא לך **101** אמה!
 תספור המדידות ככה: $101 = 5 + 12 + 6 + 40 + 2 + 20 + 6 + 9 + 1$ אמה! נס גלוי "**אַרְאֵנוּ נִפְלְאוֹת**"²

(1) מגילה י' , ב.

(2) "כִּי־יִמְיָ צֶאֱתֶךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֶרְאֶנִי וְנִפְלְאוֹת" [מיכה ד', ט"ו]. "אֶרְאֶנִּי נִפְלְאוֹת, שְׂעִיקָךְ הַמַּעֲלָה דְגֵאוּלָּה הַעֲתִידָה הִיא .. בּוֹזֵה שֶׁהֻקְבַּ"ה יֵרָאֶה אֶת הַנִּפְלְאוֹת." [ראה מאמר אחרון-של-פסח ה'תשי"ב].